

Leandrs Lašanss

Jauniešu laimei

2012

Leandrs Lašanss

Jauniešu laimei

Izdevuma redaktore Ilze Kurša-Briede

No franču valodas tulkojusi Inese Gagaine

Makets un vāka apstrāde: Ainārs Vanags

Ilustrāciju autors Samuēls Veronno

Izplatīšana: 29455267 (Ilze Kurša-Briede)

© *La Fondation des Choisis de Jésus*, CP 22019 Šerbrūka,
Kanāda J1E 4B4
www.fcdj.org

© Izdevumam latviešu valodā –
izdevniecība „Dzīvības Straumes”,
2012, Rīga

ISBN 978-9984-874-09-8

Pateicības

Vēlos pateikties savai laulātajai draudzenei Elizabetei un saviem mazbērniem par viņu nozīmīgo sadarbību šīs grāmatas kritiskā izvērtēšanā. Īpaši pateicos 24 gadus vecajai Evelīnai, kura ir precējusies un laikā, kad gaidīja savu pirmo bērniņu, pavadīja trīs dienas kopā ar mūsu komandu, lai izskatītu šo grāmatu.

Tāpat vēlos pateikties citiem šīs komandas dalībniekiem, kuri man palīdzēja grāmatu vērtēt un izlabot: tēvam Gijam Žirū, Marselam Laflammam un Kristiānam Laflammam.

Visbeidzot es izsaku savu vissirsnīgāko pateicību izcilajam zīmētājam Samuēlam Veronno, kā arī Jūlijai Laflammai par grāmatas grafisko montāžu.

Leandrs Lašanss

SATURA RĀDĪTĀJS

Priekšvārds	7
Ievads	11
Ar savu vectētiņa sirdi	11
Laimīga vai nelaimīga dzīve	11
Palīdzēt citiem	12

I daļa – Pamatelementi

1.1 Mūsu kļūdu iemesli	15
1.2 Kā izmantot pagātnes pieredzi?	15
1.3 Vajadzība mīlēt un tikt mīlētam	17
1.4 Aizspriedumi	17
1.5 Labā zeme	17
1.6 Kā atšķirt labo sēklu no sliktās?	19
1.7 Vai tu esi laimīgs vai nelaimīgs?	19
1.8 Lielās grūtības, kas tev būs jāpārvar	21
1.9 Mana pieredze iepriekš minētajos punktos	21
1.10 Bailes	23
1.11 Tavas raizes	27

II daļa – Patiesa un noturīga mīlestība

2.1 Mana izvēle	27
2.2 Kur ir patiesais mīlestības avots?	29
2.3 Viltus dievi	31
2.4 Jauna sabiedrība	31
2.5 Mēs atrodamies pasaules viskaistākā notikuma rītausmā	32
2.6 Mīlestības civilizācija	35
2.7 Atkrišana, šķīstīšana, gaviles	37
Visiem pieejamas Gaviles	37
Jēzus, kurš mājā ikvienā sirdī	37
Dievs ir Mīlestība!	38
2.8 Mēs atrodamies uz robežas	38
2.9 Ļoti laba ziņa tev!	38
1. Kāpēc Jēzus izvēlas Sev ļaudis mūsdienās?	39
2. Kāpēc mani?	41
3. Vai es zaudēju savu brīvību?	42
4. Ko nozīmē sacīt Dievam „jā”?	43
5. Ko darīt?	45

2.10 Dzīve bez Dieva	46
2.11 Dzīve ar Dievu	47
2.12 Kāp Manā laivā	49
2.13 Vai nu viens, vai otrs	51
2.14 Šķīstīšana	52
2.15 Mūsu rīcībā esošie šķīstīšanas līdzekļi	52
2.16 Divi izcili šķīstītāji	53
Divas šķīstījošās Ugunis	53
2.17 Šķīstīšana mums palīdz atklāt jaunu svētlaimi	54
2.18 Divas atraitnes	54
2.19 Noslēdzot tematu par mīlestību	55

III daļa – Darbs, karjera, profesija

3.1 Ievads	58
3.2 Pieci brīdinājumi	59
3.3 Ieņemt pareizo attieksmi	59
3.4 Nospraust noteiktu galamērķi un pakārtotus mērķus	61
3.5 Nauda un ģimene	64
3.6 Mans visskaistākais atklājums	65
3.7 Noslēgums	71

IV daļa – Mūsu planētas aizsardzība

4.1 Sirds un gara piesārņojums	75
4.2 Šī piesārņojuma galvenās sekas	75
4.3 Ko man uztic citi cilvēki	76
4.4 Šķīstīt sabiedrību	76
4.5 Mēs Kungam esam vajadzīgi	77
4.6 Līdzība par malkas pagali	79

V nodaļa – Miers pasaulē

5.1 Kāpēc izceļas kari	82
5.2 Atjaunot mieru	84
5.3 Lielās pārmaiņas, ko varam identificēt	84
5.4 Pārdomas	86
5.5 Īstais atrisinājums	88
5.6 Baznīca – tas esi tu, tas esmu es, tas ir ikviens no mums	88
5.7 Mūsdienu Baznīcas panīkums	89
5.8 Atjaunot mūsu Baznīcu	89

5.9 Vislielākais spēks pasaulē	89
5.10 Ļoti laba māmiņa	91
5.11 Eņģeļu spēki	91
5.12 Eņģeļu cīņa mums līdzās	93
5.13 Ļauno eņģeļu smalkā viltība	93
5.14 Neredzamā pasaule	96
5.15 Noslēgums	98
Pielikumi	
1. pielikums	101
Rīta lūgšana	
2. pielikums	102
* Kas ir tēvs Žozefs Marija Verlends?	
* Kāpēc joga un kristīgā ticība nav savienojamas?	
Piebilde	104

PRIEKŠVĀRDS

Daudzi jaunieši vēlas dzīvē gūt panākumus: tikt pie labas profesijas, būt bagāti, nodibināt laimīgu ģimeni, dzīvot ar ērtībām. Šo rindiņu autors gribētu viņus vest tālāk: jā gan – labi ir dzīvē gūt panākumus, taču ir vēl svarīgāk, lai izdevusies būtu pati dzīve. Lai to sasniegtu, ir jāiet pareizais ceļš, – tikai tad būs iespējams nonākt īstajā ostā un tādējādi sekmēt labākas pasaules celsmi.

Leandrs, būdams daudz pieredzējis vīrs, vēlas gluži vienkārši dalīties savā pieredzē un savu pārdomu augļos. Tieši jaunībā taču mēs nostiprinām pamatus, uz kuriem celsim savu dzīvi.

Leandrs negrib uzspiest savas domas. Viņš tās piedāvā. Tāpēc es aicinu jauniešus un viņu vecākus izlasīt šo grāmatiņu. Jūs tajā atklāsiet ceļu, kas ved uz laimi un dzīvesprieku.

Tie, kuri jau izlasījuši sējumus „Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”, labi pazīst Leandru Lašansu. Viņš ir darījumu pasaules cilvēks, ģimenes tēvs un vectētiņš. Viņš sapņo par labāku pasauli un nesvārstoties arī iesaistās tās veidošanā.

Pirms dažiem gadiem viņš laida klajā stāstu grāmatu bērniem „Vectētiņa Leandra stāsti”. Vēlāk viņš sarakstīja arī brošūru „Laulāto un ģimenes laimei”. Tagad viņš pavisam īpašā veidā atgriežas pie tām pašām tēmām, uzrunājot pusaudžus un pieaugušus jauniešus, kuri ienāk lielajā dzīvē. Ikvienā no šiem darbiem mēs varam saskatīt Leandra apdomu un gudrību.

Jā, visi gan vēlas būt laimīgi. Tomēr bieži mēs neizvēlamies pareizo ceļu. Ceļš, ko piedāvā Leandrs, ir satikšanās ar kādu, kurš mūs piepilda ar laimi. Vai gribat zināt, kurš tas ir? Viņam pieder laimes un izdevušās dzīves recepte. Lasiet un redzēsiet!

Gijs Žirū, priesteris

IEVADS

„Ja jaunība zinātu un vecums varētu...”

„Ja jaunība zinātu un vecums varētu...”

Tu, kurš esi jauns, – ja tikai tu zinātu, kur atrast mīlestību, ko meklē! Bet ja es, būdams 76 gadus vecs, varētu tev uzticēt dažus no saviem noslēpumiem, tie – es ceru – tev palīdzētu būt laimīgākam.

Tevi neaizvainojot un pilnībā respektējot savu absolūto brīvību, es vēlētos tev uzticēt visskaistākos un svarīgākos savas dzīves atklājumus: kā tos uztvert? Kā tos iekšēji uzņemt sevī? Kā gūt no tiem labumu ikkatrā tavas dzīves mirklī un jebkuros apstākļos? Kā šī Mīlestība var iemānot tevī un plūst caur tevi, aizsniedzot citus? Tādējādi tu varēsi atklāt, kas ir Mīlestība, un piedzīvot patiesu laimi.

AR SAVU VECTĒTIŅA SIRDĪ

Ne citādi kā ar savu vectētiņa sirdi, kas pārpilna mīlestības uz jauniešiem, es tev šo sirdi atveru, lai uzticētu to, ko uzskatu par visnozīmīgākajiem dārgumiem, ar kuriem dzīve mani apveltījusi. Es domāju par saviem sešpadsmit mazbērniem, kurus ļoti mīlu: Annu Žozē, Evelīnu, Šarlu Etjēnu, Luiju Olivjē, Mariju, Samuēlu, Rafaēlu, Viržīniju, Annu Elizabeti, Žeromu, Aurēliju, Emiljēnu, Eduāru, Luiju Tomu, Ksavjē, kā arī par savu mazmazdēlu, kura vecāki ir Evelīna un Vensāns. Domāju arī par cilvēkiem, kuri mani lūguši uzrakstīt šo grāmatīņu.

Tā kā esmu daudz saņēmis, daudz arī vēlos dot. Ja esi ar mieru saņemt, tad arī tu savukārt spēsi dot tālāk.

LAIMĪGA VAI NELAIMĪGA DZĪVE

Jo esmu vecāks, jo kļūstu laimīgāks! Es sastopu arī daudz ļaužu, kuri piedzīvo patiesu laimi. Un redzu, ka vairāki citi ir nelaimīgi. Tātad šīs zemes virsū sastopami vieni cilvēki, kuri ir laimīgi, un citi, kuri ir nelaimīgi. No kā šī atšķirība ir atkarīga? Manuprāt, esmu atklājis interesantas atbildes uz šo būtisko jautājumu. Un vēlos, lai no šiem atklājumiem arī tu gūsti kādu labumu.

Tu, kurš esi jauns, vari smelt no manas pieredzes. Iepazīstīnot ar vērtībām un domām, kas vada manu dzīvi, es ar tevi dalīšos šajos mazajos

dārgumos, kas varēs palīdzēt rast īsto virzienu arī tavai dzīvei. Tādējādi tu izvairīsies no slazdiem, kuros diemžēl iekrīt daudzi jo daudzi cilvēki. Šie slazdi dara nelaimīgu gan viņu pašu, gan apkārtējo un nereti viņu pēcteču dzīvi.

PALĪDZĒT CITIEM

Kad vadīju uzņēmumu, vairāk par visu man patika iespējas palīdzēt citiem. Ja kāds cilvēks piedzīvoja grūtības, es allaž biju viņa rīcībā, lai viņu uzklausītu, dalītos ar viņu un galu galā atbalstītu viņu visā šajā smagajā dzīves posmā.

Cilvēki bieži nāk pie manis, lai pateiktu, ka ir guvuši kādu labumu no manis rakstītā vai lekcijās runātā; tas viņiem kļūst par garīgu barību, viņu dzīve pārvēršas, viņi atklāj jaunu laimi, kas bieži vien ietekmē arī citus cilvēkus un notikumus ap viņiem.

Arī tu vari piedzīvot tādu laimi:

- * ja piekristi atvērt savu sirdi;
- * ja izlauzies cauri savām bailēm, aizspriedumiem un nosprostojumiem;
- * ja piekristi atteikties no zināmām īslaicīgām baudām, lai iegūtu lielāku un paliekošāku laimi;
- * ja spēj nošķirties no citiem, lai dzīvotu saskaņā ar būtiskām vērtībām, un neļaut sevi ietekmēt pasaulē izplatītajiem domu strāvojumiem.

Šai grāmatiņai ir tikai viens mērķis: palīdzēt tev atklāt un uzticēt tev noslēpumus, kas bijuši manējie un nosprauduši manas dzīves ceļu.

Lūk, kāds jauniets bezrūpīgi kāpj dzīves vilcienā, nievājši noraidot „atziņu bagāžu”, ko vecāki viņam atstājuši mantojumā ...

I DAĻA

PAMATELEMENTI

1.1 MŪSU KĻŪDU IEMESLI

Kļūdas manā un daudzu citu dzīvē izraisījis informācijas trūkums vai aplama informācija.

Dzīve zemes virsū ir ļoti īsa un katram tikai viena, tāpēc ir svarīgi to pienācīgi izmantot un nepaiegt garām būtiskajam.

Tikai ar laiku mēs protam izšķirt, kas ir labs, kas mazāk labs un kas slikts. Dažām kļūdām ir tūlītējas sekas; citām tās iestājas pēc īsa, vidēji ilga vai ilga laika un reizēm uz visu mūžu.

Ja mēs jau no jaunības varētu gūt labumu no to personu veiksmīgās un neveiksmīgās pieredzes, kuras dzīvojušas pirms mums, tad mēs sev aiztaupītu daudz kļūdu.

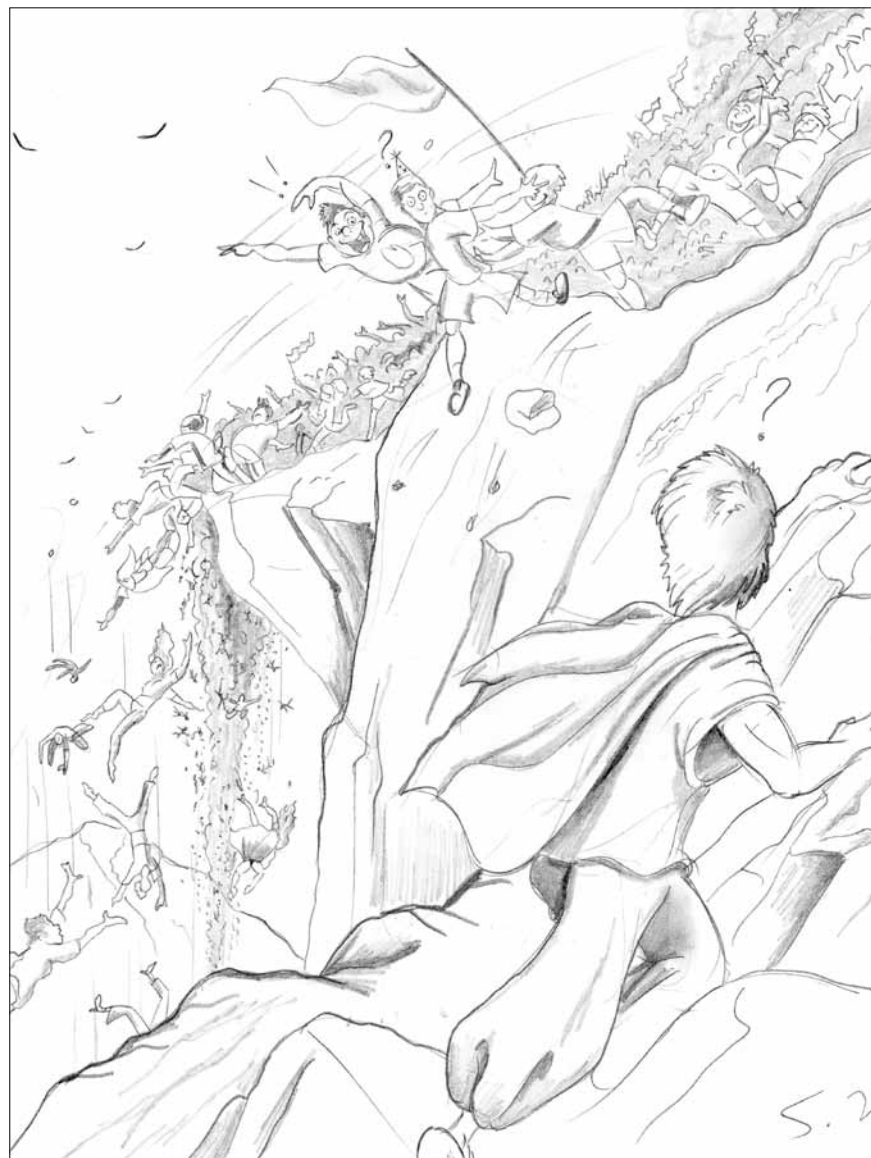
1.2 KĀ IZMANTOT PAGĀTNES PIEREDZI?

Pirmatnējām tautām, kas parasti skolā nav mācījušās, piemīt šī gudrība – vēstījumus par laimīgu un nelaimīgu pieredzi nodot tālāk no paaudzes paaudzē. Vecākie stāsta jaunajiem savu pieredzi un arī to, ko paši saņēmuši no saviem senčiem. Tā jaunie dodas dzīvē ar atziņu bagāžu par to, kādas sekas var būt viņu rīcībai.

Diemžēl Kvebekā 60. gadu sākumā, „mierīgās revolūcijas” periodā, mēs gribējām uzcelt jaunu sabiedrību, nomelnojot pagātņi un pat atsakoties uzklaust, kas vecākajiem cilvēkiem būtu bijis mums sakāms. Protams, pagātnē ir pieļautas kļūdas, tomēr ne jau viss bija tik slikti, kā to, iespējams, dažas reklāmas vienā balsī apgalvojušas.

Tā nu mūsu pašreizējā tauta ir nocirtusi savas pagātnes saknes; nebūdamā informēta par savas rīcības sekām, tā bieži vien pārāk vēlu atklāj, ka ir nogrimusi ciešanu un vilšanos pilnā dzīvē. Varētu sacīt, ka tā ir zaudējusi „savu atmiņu”.

Kā risinājumu sabiedrība piedāvā visai tuvredzīgus līdzekļus, kas minēto stāvokli nostiprina vēl vairāk un liek mums vēl dziļāk ieslikt ciešanu pilnā pasaulē.

Arī es esmu savu reizi kļūdījies. Tikai atzīstot šīs kļūdas un uzmanīgi vērojot citu kļūdas, es varēju mainīt savu rīcības veidu un vēlāk palīdzēt arī citiem.

Kad šodien tev rakstu, man gribētos tev palīdzēt pareizi organizēt tavu dzīvi, kamēr vēl esi jauns; vieglāk ir nospraust pareizo virzienu jau sākumā nekā vēlāk to labot. Tā es būšu gandarīts, ka esmu darījis visu, kas manos spēkos, lai tev pastāstītu, kas manu dzīvi dara gaišu.

1.3 VAJADZĪBA MĪLĒT UN TIKT MĪLĒTAM

Lai kāds būtu mūsu vecums un dzīves vide, mums visiem piemīt kas kopīgs: vajadzība mīlēt un tikt mīlētiem. Ir cilvēki, kuri, meklējot mīlestību, gūst dziļus ievainojumus. Viņi kļūst ļoti nelaimīgi un izraisa daudz nelaimju sev visapkārt. Turpretim citi ir patiesi mīlestības piepildīti; tādējādi viņi palīdz ienest laimi savā dzīves vidē un izplata ap sevi daudz mīlestības. Maz ir to, kuri izdara šo atklājumu, jo tas ir pretrunā ar lielajiem ideju strāvojumiem, kas patlaban ietekmē mūsdienu pasauli. Tu vari izvēlēties: sekot lielajiem pasaules domu strāvojumiem līdz ar ciešanām, ko tie izraisa, vai arī izlemt organizēt savu dzīvi saskaņā ar vērtībām, kas tevi ved uz patiesu laimi. Tu esi un būsi pilnīgi brīvs, izdarot savu izvēli. Svarīgi ir, lai tu varētu izvēlēties, apzinoties izvēles sekas.

1.4 AIZSPRIEDUMI

Tu varētu sacīt: „Viņš savā vecumā noteikti sāks norāt jauniešus par viņu uzvedību.” Es tev atbildēšu: „Kad redzu vidi, kurā jaunieši ieģrūsti, kaut nav to izvēlējušies, es reizēm sev vaicāju: kā gan rīkotos es, ja būtu kā jaunietis uzaudzis mūsdienu vidē?” Godīgi sakot, es to nezinu; varbūt es būtu vēl sliktāks par tevi. Tomēr tas man neliedz saskatīt kļūdas un briesmas, kas apdraud pašreizējo sabiedrību un galvenokārt jauniešus.

1.5 LABĀ ZEME

Manuprāt, jaunieši ir kā laba zeme. Taču, kaut arī zeme būtu laba, bet tā tiek slikti apsēta vai vispār netiek apsēta, tajā izaugs tikai nezāles, dzelkšņi vai brikšņi. Ja tev šķiet, ka tava rīcība ir vairāk vai mazāk laba vai varbūt pat sliktā, tas tā ir nevis tāpēc, ka tu esi sliktāks, bet gan tāpēc, ka tev visapkārt ir negatīvas ietekmes, kas noteikušas tavu rīcību; tu esi slikti apsēta zeme. Tālab tev jātiek vaļā no šīs nelāgās ietekmes, tāpat kā zeme jāatbrīvo no nezālēm, lai tu varētu apstrādāt un apsēt ar labu sēklu.

1.6 KĀ ATŠĶIRT LABO SĒKLU NO SLIKTĀS?

Labā sēkla ienes tevī mieru, prieku, pašāvēību, nosvērtību, laimi, pašaieliedzību, pretimnākšanu, izpalīdzību, vienotību, sirdsskaidrību, žēlsirdību, piedošanu, labestību, lēnprātību, savaldību, apdomību, drosmi, Mīlestību un citus līdzīgus augļus.

Sliktā sēkla ienes tevī sāncensību, šķelšanos, naidu, atriebību, greizsirdību, skaudību, dusmas, bailes, neuzticēšanos, netikumību, nemieru, mazdūšību, negatīvas domas un citus nelāgus augļus.

1.7 VAI TU ESI LAIMĪGS VAI NELAIMĪGS?

Es nejaudāju tev, vai tu jūti baudu, bet gan – vai tu esi laimīgs. Pēc manām domām, starp baudu un laimi ir ļoti liela atšķirība. Ir baudas jeb izpriecas, kas sniedz laimi, turpretim citas – nelaimi. Dažas veselīgas baudas sniedz laimi, bet, ja netiek kontrolētas, var izraisīt arī nelaimi. Piemēram: bauda dzert un ēst ir par svētību veselībai, taču pārmērības izraisa nelaimi slimības veidā.

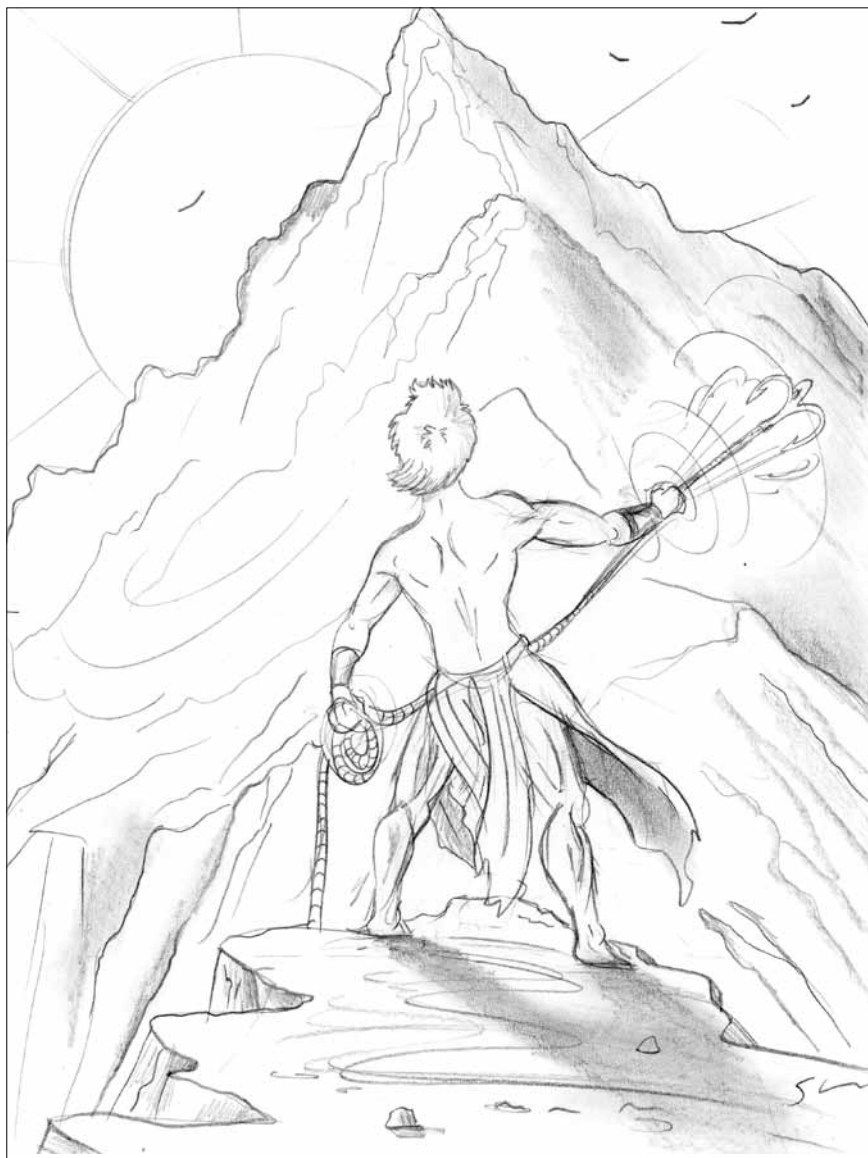
Ja esi jauns, laimīgs cilvēks, tu noteikti gūsti labumu no labajām sēklām, kas tevī ir, no savas labās rīcības, ko ietekmējušas cildenas vērtības, kuras esi saņēmis gan no cilvēkiem ap tevi, gan arī no iepriekšējo paaudžu pieredzes.

Ja esi nelaimīgs cilvēks, tev jāpārskata ietekmes, kurām esi pakļauts, – gan no cilvēkiem ap tevi, gan no draugiem, gan no televīzijas, laikrakstiem, interneta vai vēl kā cita.

Ir jāsaprot kas ļoti svarīgs: fakts, ka kādu domu atzīst iedzīvotāju lielam lielais vairākums, tomēr nenozīmē, ka tā būtu pareiza; tā var būt pat ļoti sliktā, tāpēc ir būtiski domas pienācīgi sašķirot un izlemt, kuru tu pieņemsi, kuru atmetīsi.

Uz mums visiem iespaidu ir atstājuši laimīgi un / vai nelaimīgi notikumi, ko piedzīvojām bērnībā. Varētu teikt, ka tie izrietēja no izvēlēm, ko izdarīja mūsu vecāki un pat vecvecāki jau ilgu laiku pirms mūsu dzimšanas. Tāpat tas būs ar taviem bērniem. Tātad par situāciju, kurā atrodies, un īpaši par tavu bērniņu lielā mērā atbildīgi ir manas paaudzes cilvēki.

Ja esi cietis vai ciet pašlaik, tavās ciešanās noteikti kāda daļa atbildības jāuzņemas paaudzei, kas ir manējā. Rakstot šīs rindiņas, es vēlos šo situāciju vērst par labu – tas ir viens no iemesliem, kāpēc to daru.

1.8 LIELĀS GRŪTĪBAS, KAS TEV BŪS JĀPĀRVAR

Iespējams, ka dažas tēmas tev nebūs viegli pieņemt un īstenot dzīvē. Ja arī būtu tikai viens vienīgs jauniešs, kurš pilnībā gūtu labumu no šī vēstījuma, es atzītu, ka ir bijis vērts to rakstīt. Lai tādu labumu gūtu, nepieciešamas vismaz četras nostājas:

1. Ļoti liela gara atvērtība, lai atzītu, ka var pastāvēt arī kāds cits domāšanas veids un ne tikai tas, kas tev šobrīd ir.

2. Ļoti liels rakstura spēks, lai tu izņemtu pats un nevis ideju strāvojumu ietekmē, kuri izplatīti mūsdienu pasaulē.

3. Pašai izdzīvības gars, lai uzņemtos risku, ka tavi draugi, ģimene vai līdzcilvēki varētu tevi nosodīt.

4. Ļoti stipra griba, lai tu būtu neatlaidīgs un atteiktos no zināmām īslaicīgām baudām, tādējādi spējams veidot savu laimi, kas pastāvētu ilgi vai pat ļoti ilgi.

Šeit es lūdzu priekš tevis pavisam īpašu žēlastību: doties ceļā ar pašāvību. Šo žēlastību es tavā labā lūdzu no JĒZUS, mūsu Glābēja, ar mūsu labās Debesu Māmiņas Marijas starpniecību. Šis lūgums ir pilnīgi reāli izteikts tavā nodomā, tev, kurš lasi šīs rindiņas, pat ja es tevi nepazīstu.

1.9 MANA PIEREDZE IEPRIEKŠ MINĒTAJOS PUNKTOS

Ik reizi, kad liku lietā iepriekš minētos četrus punktus, es vienmēr biju uzvarētājs. No šīs uzvaras es ieguvu:

- * Lielāku pašapmierinātību. Vairāk miera, vairāk prieka, vairāk laimes.
- * Lielāku pašāvību.
- * Lielāku respektu no citu puses.
- * Vairāk īstu draugu.
- * Man vairāk tika apliecināta atzinība.

Lūk, kāds jauniets, bēgdams no nākotnes (laulības, mazuļa un augstākās izglītības, ko simbolizē absolventa galvassega), meklē patvērumu krokodila rīklē...

1.10 BAILES

Man šķiet, ka daudzi jaunieši baidās no nākotnes, pat no tā, kas tajā varētu būt labs; turpretim viņi it kā mazāk baidās no tā, kas ir reāli bīstams un sagādā ciešanas. Tas ir maldinošas, melīgas un teicami saskaņotas reklāmas rezultāts.

Man gribētos, lai, lasot šo grāmatiņu, tu varētu atbrīvoties no savām bailēm, lai ar redzīgu skatienu ieraudzītu to, kas tiešām ir tev bīstams.

Varu tev sacīt no pieredzes: cilvēkam, kurš vadās no pareizajām vērtībām, nav nekādu baiļu no nākotnes.

1.11 TAVAS RAIZES

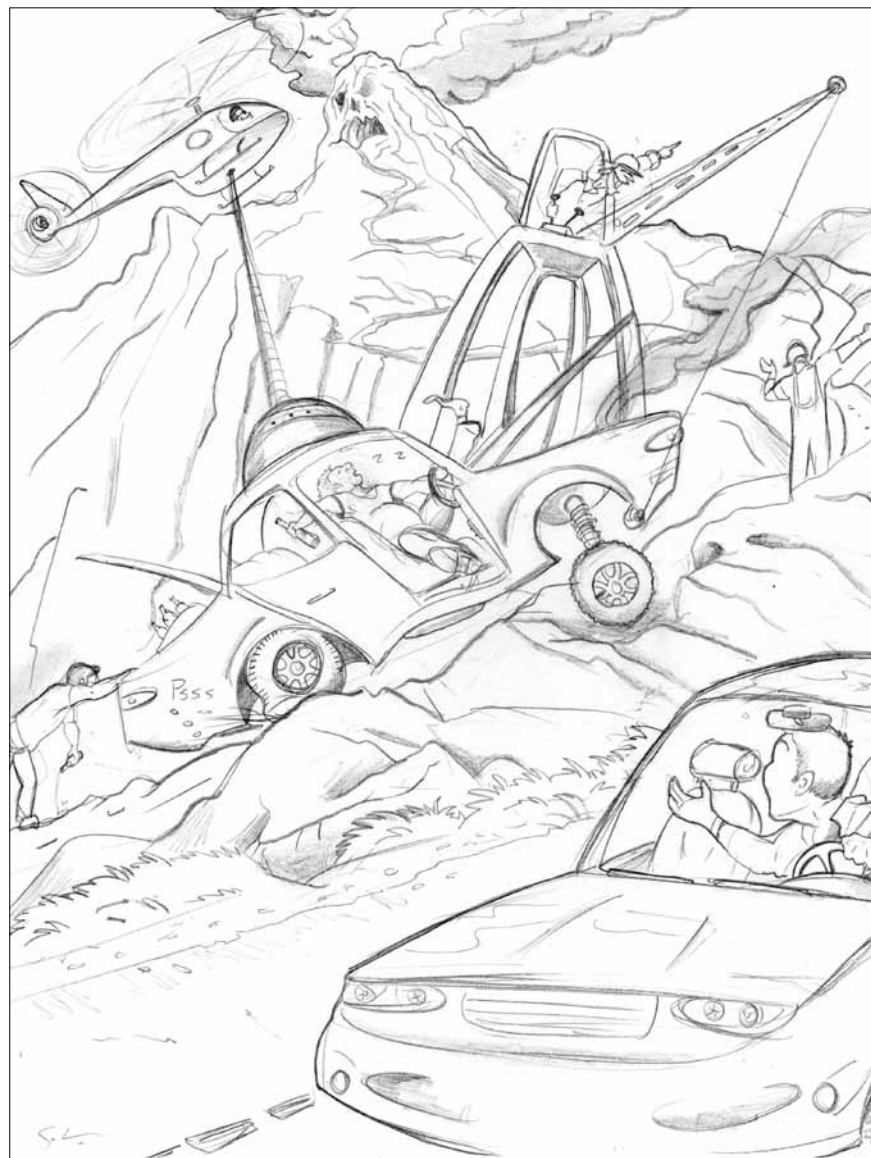
Manuprāt, tu, kurš ieej pieauguša cilvēka dzīvē, labi redzēdams, kas notiek tev apkārt, droši vien raizējies par, lūk, ko:

- * Par patiesu un noturīgu mīlestību.
- * Par darbu, karjeru vai profesiju, ņemot vērā nedrošo ekonomikas stāvokli.
- * Par mūsu planētas vai apkārtējās vides aizsardzību.
- * Par mieru pasaulē.

II DAĻA

PATIESA UN NOTURĪGA MĪLESTĪBA

PATIESA UN NOTURĪGA MĪLESTĪBA

2.1 MANA IZVĒLE

Varbūt tev ir grūti noticēt tādai mīlestībai pēc visa, ko esi redzējis. Ja redzētais tev traucē ticēt īstai un noturīgai Mīlestībai, tas ir tādas sabiedrības rezultāts, kura nomaldījies no pareizā ceļa.

Lūk, ko es esmu sapratis, noraugoties uz mūsu sabiedrību: tā it kā atrodas satiksmes līdzeklī, kas brauc pa visādiem maldinošiem apkārtceļiem, turklāt jau sen. Kad esam nomaldījušies no ceļa, šķēršļu ir daudz, un mēs nopietni riskējam sabojāt savu satiksmes līdzekli. Joprojām atteikdamās doties pa pareizo ceļu, sabiedrība piedāvā jaunas iespējas, lai satiksmes līdzeklis varētu turpināt braukt. Un tas kļūst aizvien sarežģītāk un grūtāk.

Riskējot, ka ievērojama mūsu sabiedrības daļa mani atstums, es izvēlējos censties atgriezties uz pareizā ceļa, nospraužot savai dzīvei mērķi; nereti manas izvēles bija pretrunā ar mūsdienu pasaulē izplatītajiem ideju strāvājumiem.

2.2 KUR IR PATIESAIS MĪLESTĪBAS AVOTS?

Jau vairāk nekā piecdesmit gadus es piedzīvoju lielu mīlestību. Labi saprotu, ka tu varbūt tam netici. Pašreizējai sabiedrībai, kas dziļi nomaldījies no patiesības, izdodas mūs pārlicināt, ka uzticība ir tikpat kā neiespējama. Diendienā mēs dzirdam par izirušām attiecībām, laulības šķiršanām, mīlestības sāpēm, un mums iegalvo, ka tā ir normāla situācija. Tomēr ir arī tādi laulāti pāri, un to ir daudz, kuri atsakās ieklausīties šajās vēstīs un ir vienoti ar patieso Mīlestības avotu.

Kur gan ir šis patiesais Mīlestības avots – to tu droši vien sev jautā. Šis avots apūdeņo mūsu laulības dzīvi un visas mūsu dzīves jomas. Es tā vēlētos, lai arī tu spētu to atklāt, lasot šo grāmatu! Tad tu varēsi pastāvīgi smelt no šī avota un atzīt, ka:

- * Mūs radījusi Mīlestība;
- * Mums jādzīvo šajā Mīlestībā kopā ar savu Radītāju;
- * Mums šajā patiesajā Mīlestībā jādalās ar citiem.

2.3 VILTUS DIEVI

Diemžēl mēs dzīvojam sabiedrībā, kas grib sevi veidot bez Dieva. Mēs domājam, ka ar savām zināšanām, zinātni un tehniku varam iztikt paši vien; ka tagad esam gana gudri un Dievs mums vairs nav vajadzīgs. Mēs esam sev ieviesuši daudzus viltus dievus. Tajos ir ietvertas valdošās vērtības. Bet ar nākamo soli mēs tās padarām par absolūtām. Piemēram:

- * zināšanu dievs,
- * īpašuma dievs,
- * varas dievs,
- * baudas un izpriecu dievs,
- * narkotiku dievs,
- * vaļasprieku dievs,
- * ērtību dievs,
- * ārišķības dievs,
- * sporta dievs,
- * kinozvaigznes, popmūziķi u.tml. kā dievi,
- * patērēšanas dievs,
- * un vēl vairāki citi.

Šie dievi, kas patiesībā nav dievi, izraisa daudz vilšanos un sarūgtinājumu. Lūk, kāds piemērs: kad es 1958. gadā ieradās Šerbrūkā, tur bija kāds biznesa cilvēks, kurš uz mani atstāja lielu iespaidu ar saviem panākumiem darījumos. Bet tad es uzzināju, ka Ziemassvētkos un Jaungadā viņš būs viens. Viņa sieva un bērni vairs nevēlējās viņu redzēt. Finansiālie panākumi bija kļuvuši par viņa dievu uz ģimenes rēķina. Esmu redzējis, kā cilvēki zaudē ģimenes, kad pārmērīgi dzenas pēc zināšanām, mantas un varas. Viņi grib dzīvē gūt panākumus, bet viņu dzīve galu galā kļūst par vienu lielu neveiksmi.

Šo viltus dievu dēļ, kā arī patiesu vērtību trūkuma dēļ mēs dzīvojam dreifējošā sabiedrībā. Ķimeņu iziršana mūs ievēd aizvien dziļākās ciešanās.

2.4 JAUNA SABIEDRĪBA

Jau sen esmu sapratis, ka mūsu pasaulei nav nākotnes – tā izplata pārāk daudz nepatiesību. Mēģināt to labot būtu tas pats, kas vēlēties izremontēt māju, kuras sienas ir saplaisājušas, jumts tek, logi ir izpuvuši un pamati brūk kopā.

Aizmirsti remontus un cel sev jaunu māju uz stipriem pamatiem. Es personiski esmu izlēmis ieguldīt savu līdzdarbību, lai celtu jaunu pasauli, jaunu civilizāciju, kas aizvietos to, kuru mēs pazīstam. Lielu prieku man sagādā apziņa, ka gan tu, gan es varam šajā celsmē piedalīties un ka šī jaunā Mīlestības civilizācija jau šobrīd nepārprotami veidojas.

Man gribētos, lai arī tu atklātu to, kam es esmu liecinieks: šī jaunā sabiedrība patlaban veidojas visā pasaulē. Tā nesaceļ troksni. Atceros kādu parunu: „Viens krītošs koks saceļ vairāk trokšņa nekā vesels mežs, kas aug.” Jā, šī jaunā sabiedrība ir līdzīga mežam, kas aug. Tas notiek klusībā. Vecais, krītošais koks satrūdēs un dos vietu mazajiem, augošajiem kociņiem, kuri piešķirs mežam jaunu skaistumu un lielu bagātību.

2.5 MĒS ATRODAMIES PASAULES VISSKAISTĀKĀ NOTIKUMA RĪTAUSMĀ

Tā ir ļoti laba vēsts, īpaši tev, kurš esi jauns, jo, saprotams, tu šo notikumu varēsi izbaudīt ilgāk nekā es.

Šis nodaļas virsrakstu esmu aizguvis no pirmā sējuma „Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”. Tas tika izdots 1999. gada aprīlī, un žurnālists, kurš pirmo reizi komentēja šo sējumu, bija savam rakstam kā nosaukumu devis šo teikumu: „Mēs atrodamies pasaules visskaistākā notikuma rītausmā”. No tā laika es šo teikumu esmu atkārtojis ikvienā savā konferencē. Sākumā es sacīju to ticībā, jo tas bija pierakstīts un es tam ticēju. Tagad man vairs nav vajadzīga ticība, lai to atkārtotu; man tikai jāpaskatās uz to, ko redzu, un jāieklausās tajā, ko dzirdu, lai apzinātos, ka šis skaistais notikums patiešām tuvojas. Ik dienas gadās kādi cilvēki, kuri man teic, ka paši sevī piedzīvo un atklāj jaunu Mīlestību, kas viņus piepilda ar jaunu svētlaimi.

Reiz es skaidroju, kas ir šis skaistais notikums, trīssimt cilvēku lielai auditorijai Vīnē, Austrijā. Tajā vietā es uzstājos jau piekto reizi. Redzēdams, ka cilvēki ar savu reakciju mani atbalsta, es palūdzu: „Lai paceļ rokas tie un tās, kuri var apstiprināt to, ko es saku.” Uzreiz pacēlās septiņdesmit piecas rokas.

Mēdz būt arī laulāti pāri, kuri tiek pilnībā pārveidoti. Ir pieaugušie, kuri sadalās grupās un regulāri tiekas, lai piedzīvotu šo pārveidi savās sirdīs.

Ir arī jaunieši, kuri sadalās grupās un jau dzīvo šajā jaunajā pasaulē, Mīlestības piepildīti. Jau divdesmit gadus man ļoti tuva ir viena no šīm jaunajām

jauniešu veidotajām kopienām – „Ģimene, Marija, Jaunatne”.¹ Redzot, ko tās dalībnieki piedzīvo, viņiem piebiedrojas vēl citi jaunieši. Drīz vien kopienas namos vairs nebija vietas.

Īstu siržu pārveides eksploziju es pieredzēju Latvijā, kas agrāk bija komunistiska valsts. Dzirdēju tur daudz skaistu liecību. Šeit es pastāstīšu tikai par vienu – kādas sievietes liecību, kuras vecāki ar sirdi un dvēseli bijuši komunisti. Viņas tēvs – žurnālists, kurš rakstīja partijas izdotā laikrakstā, – un māte, skolas direktore, necieta, ka mājās tiktu kaut pieminēts Dieva vārds.

Šī sieviete man uzticēja, lūk, ko:

„Mēs, kas 50 gadus esam dzīvojuši komunistiskā režīmā, zinām, ka pasaule bez Dieva nav iespējama.”

Es atbildēju:

„Jūs mums esat krietni aizsteigušies priekšā, jo pie mums vēl daudzi cilvēki uzskata, ka var uzcelt pasauli bez Dieva.”

Nozīmīga virzība pretim jaunai civilizācijai patiešām notiek, kaut arī tā nesaceļ troksni un plašsaziņas līdzekļi par to nerunā. Mēs daudzi esam tās liecinieki. Tā nav ne iztēle, ne ilūzija – tā ir realitāte.

1 Jauna kopiena, kas uzņem jauniešus (www.marie-jeunesse.ca)

2.6 MĪLESTĪBAS CIVILIZĀCIJA

Patlaban tiek celta jauna – Mīlestības civilizācija. Tā nav mīlestība, kas pamatojas uz egoismu un jutekļu baudu, nereti apspiežot otru cilvēku un izraisot vilšanās pēc vilšanās, galu galā padarot mūs skumjus un nelaimīgus.

Runa ir par īstu mīlestību, kad domājam tikai par otra laimi. Tieši šī mīlestība piepilda visas mūsu vajadzības milēt un tikt milētiem; zemes virsū iesākas jauna dzīve.

Mums ir simtiem liecību, kas līdzīgas šīm:

- * Svētīgi mēs esam, ieiedami šajā jaunajā un tik skaistajā pasaulē. **N.N., Lavāla**
- * Paldies, Kungs, Mīlestības civilizācija patiešām ir ceļā! **M.E.B., Tulūza, Francija**
- * Es sāku saprast un piedzīvot Jēzus sacītos vārdus: „Jūs būsiat Gavilēs.” **D.M., Šovingena**
- * Tikai mainot paši savu dzīvi, mēs varēsim mainīt pasauli. **N.P., Beļģija**

Un 3. sējuma 10. vēstījumā lasām: „Tas, ko tu redzi un dzirdi, ir tik daudzkārt nenozīmīgāks salīdzinājumā ar to, kas pašlaik notiek zemes virsū.”

Šī Mīlestības Civilizācija mūs vedīs uz visskaistāko notikumu pasaulē. Par šo civilizāciju sludināja jau pāvests Pāvils VI (1963 – 1978), un viņa paredzējumu atkal un atkal atkārtoja pāvests Jānis Pāvils II (1978 – 2005).

Atcerēsimies, ko viņš sacīja 1997. gada 19. novembrī, runājot par laikiem, ko patlaban piedzīvojam:

„Jauno gadsimtu ieskaus Dieva Mīlestība. Tas būs kā žēlastības laiks, kā mīlestības nodoma piepildījums visai cilvēcei un katram no mums... Nebaidīsimies! Nevis kāda veca pasaule beidzas, bet gan kāda jauna sākas. Vēstures debesīs šķiet parādāmies jauna rītausma.” Jānis Pāvils II, 1997. gada 19. novembrī

Šī jaunā civilizācija sāk savu gaitu; tā mūs aizvedīs uz Mīlestības pilnību, kad godībā atgriezīsies JĒZUS. To Viņš mums apsolīja, pirms tika pacelts debesīs. Tie un tās, kuriem ir ticība un kuru sirdis ir sagatavotas Viņa uzņemšanai, var apliecināt to, ko es jums vēstu. Tie un tās, kuri gaida, kamēr ko ieraudzīs, lai noticētu, neredz neko.

Šis ceļš ir pieejams visiem. Tikai tie, kuri atsakās to iet, paši sev liedz šo iespēju.

2.7 ATKRIŠANA, ŠĶĪSTĪŠANA, GAVILES

Jēzus atgriezies, to Viņš mums ir apsolījis. Kad Viņš nāks, ļaunums izzudīs un mēs ieiesim gaviļu pasaulē. Taču pirms tam, kā sacīts Svētajos Rakstos, būs laiks, kad ļoti daudzi atkritīs no Dieva... Tā būs pasaule, kas atmet Dievu. Un šo pasauli mēs pazīstam. Vēlāk sekos šķīstīšanas jeb pārbaudījumu laiks, tikai pēc tam mēs ieiesim lielajās gaviļās līdz ar JĒZUS diženo atkalatnākšanu.

Pirms vairāk nekā 30 gadiem es ļoti interesējos par šīm mācībām. Man bija viegli saprast, ka piedzīvojām lielas atkrišanas laiku. Šis laiks kļūst arvien intensīvāks. Ziņkāres urdīts, es pētīju kalendāru, lai uzzinātu, kad tad sāksies šķīstīšana un pārbaudījumi. Es gribēju zināt, kad zeme beidzot būs šķīstīta, lai mēs varētu dzīvot gaviļās.

Taču šodien es saprotu, ka atkrišanu, šķīstīšanu un gaviļās mēs piedzīvojam vienlaicīgi. Kamēr ļoti liels daudzums ļaužu dzīvo atkrišanā, citi tiek šķīstīti un / vai pārbaudīti. Un pavisam neliels pulciņš, kas gan pieaug acīmredzot, jau dzīvo gaviļās. Tie ir cilvēki, kuri Dievam sacījuši savu pilnīgo, beznosacījumu un neatsaucamo „jā”. Viņi atsakās no savas gribas, lai pildītu Dieva gribu.²

Visiem pieejamas Gaviļās

„Tu piedzīvo pārbaudījumu un gaviļu mirkļus. Tev jāpieņem kā vieni, tā otri.” 1. sēj., 101. vēst.

„Dzīvojiet jau tagad gaviļās, tas ir patiesais avots, kas spēj jūs veldzēt un dāvāt jums spēku mierīgi panest pārbaudījumus, kas jau sākušies. Mana Mīlestība ir spēcīgāka par visu, lai ko traumējošu jūs piedzīvotu. Pasteidzieties pilnībā patverties tajā. Mana Sirds ir līdz galam atvērta, lai uzņemtu jūs visus. Es gaidu vienīgi „jā” no jūsu puses.” 1. sēj., 20. vēst.

Jēzus, kurš mājā ikvienā sirdī

„Gribu, lai Mana Karaļvara nodibinātos ikvienā sirdī, un tādējādi katrs cilvēks būs kļuvis Mīlestība. Šīs zemes virsū būs atnākusi Dieva Valstība. Tēva Prāts notiks kā Debesis, tā arī virs zemes. Svētīgi un svētīgas esat

² Lai paskaidrotu tuvāk, piedāvāju jums izlasīt dažus vēstījumus no pirmā sējuma „Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”.

jūs, kuri dzīvojat šajos laikos, kas ir pēdējie, un spējat jau šīs dzīves laikā ieiet Tēva Mīlestības pilnībā, kā arī pilnā mērā izbaudīt tās lielās misijas augļus, kuru esmu atnācis paveikt šīs zemes virsū un par kuru liels pulks vīriešu un sieviešu ziedojuši un atdevuši savas dzīvības. Liksmojieties, slavējiet, pielūdziet, jūsmojiet un skaļi gaviļējiet jau tagad par visu, ko jums šobrīd ļauj piedzīvot.” 1. sēj., 46. vēst.

Dievs ir Mīlestība!

„Tēva Gribu tu jau pazīsti – lai Viņa zemes bērni pilnā mērā dzīvotu Viņa Mīlestībā. Kļūdamas Mīlestība, tu dari Viņa Gribu. Tu kļūsti Ugunīgas Mīlestības Uguns, kas aizdedzina Uguni to sirdīs, kurus un kuras Tēvs tev uztic.” 1. sēj., 48. vēst.

2.8 MĒS ATRODAMIES UZ ROBEŽAS

Mēs tātad atrodamies uz robežas starp divām lielām civilizācijām: viena no tām ir divdesmitā gadsimta civilizācija, ko mēs pazīstam, kas gribēja veidoties bez Dieva un kam vairs nav nākotnes. Tā irst pa visām šuvēm, tā ir dziļi pagrimusi pasaule no vairākiem viedokļiem. Un otra ir divdesmit pirmā gadsimta civilizācija, kas šobrīd veidojas bez lieka trokšņa. Mēs visi esam aicināti pie tās piederēt un gūt no tās labumu. No 1996. līdz 2002. gadam es tiku iedvesmots uzrakstīt trīs sējumus, kuros aplūkots šis temats un kuri mums palīdz saprast, kas ir šī jaunā civilizācija un kā tajā iekļūt.

2.9 ĻOTI LABA ZIŅA TEVI!

Ik reizi, kad gatavojos tikties ar kādu grupu, es lūdzu, lai JĒZUS sūta Savus izredzētos. Esmu pārliecināts, ka JĒZUS dzird un uzklausa manu lūgšanu.

ŠĪ ĻOTI LABĀ ZIŅA TEVI: ja tu lasi šīs lappuses, tas nozīmē, ka esi viens vai viena no Jēzus izredzētajiem. Tāpat kā arī es sevi par tādu uzskatu. Tātad mums pieder viens un tas pats „JĒZUS izredzēto” tituls, un mēs kopīgi turpināsim savas pārdomas, ko nozīmē būt JĒZUS izredzētajam un kā atsaukties uz Viņa aicinājumu.

Tas nenozīmē, ka mēs vienīgie esam Viņa izredzētie; svarīgi ir tas, lai mēs, tu un es, piekristu būt Viņa izredzētie un saņemtu žēlastības, ko Viņš grib mūsos izliet, lai mēs pirmie ieietu šajā jaunajā pasaulē un kļūtu par ceļa rādītājiem arī citiem.

Lasot to, ko nule uzrakstīju, tu varbūt sev uzdod jautājumus, uz kuriem mēģināšu atbildēt.

1. Kāpēc Jēzus izvēlas Sev ļaudis mūsdienās?
2. Kāpēc mani?
3. Vai es zaudēšu savu brīvību?
4. Ko nozīmē sacīt Dievam „jā”?
5. Ko darīt?

1. Kāpēc Jēzus izvēlas Sev ļaudis mūsdienās?

Mēs dzīvojam īpašā laikā; milzīgos apmēros vairojas ļaunums, taču vēl jo vairāk ir žēlastību. Tā ir sagatavošanās Viņa lielajai atkalatnākšanai; Mīlestības civilizācija patiešām ir jau sākusi savu gaitu.

Mēs zinām, ka pirms divtūkstoš gadiem Viņš izvēlējās Savus apustuļus, lai dibinātu Savu Baznīcu. Kopš tiem laikiem Viņš ikvienā gadsimtā ir izvēlējis cilvēkus no ļoti dažādām aprindām, lai palīdzētu Savai Baznīcai nonākt līdz pat mums. Dievs turpina aicināt.

Viņš aicina tevi!

„Svētīgi, svētīgas esat jūs, būdami izredzēti tik skaistai un lielai misijai, visu misiju misijai; tādēļ jau Es nācu zemes virsū, nomiru pie Krusta, augšāmcēlos, lai dotu visai cilvēcei iespēju atbrīvoties no ļaunuma spēkiem un pilntiesīgi iesaistīties Tēva Mīlestības plānā.” 1. sēj., 130. vēst.

„Svētīgs tu esi, un svētīgi esat jūs, būdami izredzēti, lai pirms daudziem citiem piedzīvotu šo Mīlestību, un būdami liecinieki tam, ko Mīlestība paveic jūsos, ap jums un caur jums. Tā jūs kļūstat Mīlestība.” 1. sēj., 125. vēst.

„Jūs nespējat saprast, cik ārkārtīgi svarīgi jums un pat visai zemei ir ļaut sevi mīlēt un piepildīt. Laika nav daudz, un, ja Mani izredzētie kavējas ļaut sevi mīlēt un piepildīt, tiek aizkavēts Tēva plāns un lenaidnieks gūst priekšrocības.

Neaizmirstiet, ka pašlaik ir tikai neliela grupiņa izredzēto. Jo drīzāk viņus aizdedzinās – pa istam aizdedzinās – Tēva Mīlestība, jo drīzāk viņi neredzamā un redzamā veidā spēs šo liesmu nest tālāk.” 1. sēj., 61. vēst.

2. Kāpēc mani?

Varbūt tu sev saki: „Ar mani tas nav iespējams. Man nepietiek ticības. Es nelūdzos. Es neeju baznīcā. Esmu pārāk daudz grēkojis, nē, es gan nevaru būt JĒZUS izredzētais.”

JĒZUS neizvēlas tevi savu nopelnu, pat ne savu tikumu dēļ. Vienīgi aiz Mīlestības Viņa izvēle ir kritusi uz tevi, tāpat kā toreiz, kad Viņš izvēlējās Savus apustuļus. Lai palīdzētu tev saprast, palūkosimies uz dažām personības iezīmēm Jēzus izvēlētajos apustuļos:

- * Pēterim bija gaužām nelāgs raksturs
- * Mateju citi uzskatīja par zagli
- * Tomam trūka ticības
- * Sauls, kurš vēlāk kļuva par svēto Pāvilu, vajāja kristiešus
- * Jēkabs un Jānis gribēja tikt labākajās vietās, utt...

Kas gan varēja notikt, ka Viņa apustuļi – tādi, kādi bija, – spēja kļūt par mūsu Baznīcas balstiem?

Viņi atbildēja ar „jā” uz JĒZUS aicinājumu. Saskarsmē ar Viņu tie ļāva sevi pārveidot. Tā notiek arī mūsdienās – cilvēki, kuri atbild ar „jā” uz Viņa aicinājumu, piedzīvo patiesas iekšējas pārveides. JĒZUS šodien ir tikpat varens un darbojas tāpat kā pirms divtūkstoš gadiem.

Es regulāri saņemu liecības, kas apstiprina to, ko nupat uzrakstīju. Lūk, pēdējā liecība, ko lasīju:

„Lasot vienu no Dienas Domām, man tā šķita tik skaista, ka es gribēju izprast tās dziļāko jēgu un sameklēju attiecīgo vietu konkrētajā sējumā. Aņņēmos pārlasīt visus trīs sējumus. Kopš lasu tos ik vakaru, esmu izlūgusi ļoti spēcīgas Žēlastības.

Aizvien vairāk apzinos, ka Jēzus pārsies daudzu dvēseļu brūces. Arī šodien Jēzus, lai sludinātu Labo Vēsti, izvēlas vīriešus un sievietes, kuru personība un dzīves pieredze ir ļoti atšķirīga.

Paldies Dievam Tēvam par šo skaisto Misiju, kas ir Viņējā un aicina mūs sadarboties ar Viņu.

Es pievienojos visiem taviem lūgumiem un lūgšanām, kas mūs visus

un visas ievēdīs šajā Jaunajā Zemē kā pilnībā atjaunotu Tautu, bezgalīgā Svētīlaimē, kas jau ir sākusies.

Mēs neesam vieni. Mēs varam pajauties arī uz visu Debess un Zemes svēto sadraudzību, uz svētajiem eņģeļiem Marijas, Jēzus Mātes, vadībā.

Es tos lasu un pārlasu ar pārveidotu sirdi, kas atgriežas pie galvenā: sagatavot Jēzus lielo atkalatnākšanu nozīmē vienkārši dzīvot ar sirdi, kas Viņu mīl aizvien vairāk un vairāk (pazemībā un mūsu nabadzībā, ko atzīstam Viņa Diženuma priekšā). Amen! **D.M.**

3. Vai es zaudēju savu brīvību?

Pirms saki savu „jā” JĒZUM, tev noteikti ir vēl kāds jautājums: „Ja atbildēju „jā”, vai es zaudēju savu brīvību?” Atbilde ir – nē! Gluži pretēji, tu iemantosi jaunu brīvību, kādu nekad vēl neesi pazinis, – Dieva bērnu brīvību.

Mūsu istā brīvība ir nevis darīt, ko gribam, kā gribam un kad gribam. Palūkosimies, kas noticis mūsu skaistajā Kvebekā kopš 60. gadiem – „mierīgās revolūcijas” sākuma perioda. Daudzi cilvēki domāja, ka sasnieguši jaunu brīvību, vairs neraizēdamies par Dieva baušļu ievērošanu un attālinādamies no Baznīcas. Kur mēs šobrīd esam nonākuši ar šo šķietamo brīvību?

Gluži pretēji – liela daļa iedzīvotāju ir kļuvuši par jutekļu baudas, naudas, materiālo labumu, spēļu, seksa, narkotiku, alkohola vergiem. Šo smago verdzību apstiprina fakts, ka daži cilvēki vairs negrib dzīvot un vēlas izdarīt pašnāvību; tas katrā ziņā izskaidro, kāpēc mūsu sabiedrībā ir tik liels pašnāvību procents.

Tā nav istā brīvība! Paskatīsimies, ko Dievs mums māca caur Savu radību. Putns, kas radīts, lai lidotu, atrod savu brīvību lidodams. Zivs, kas radīts, lai peldētu, atrod savu brīvību peldēdama. Bet mēs esam radīti Mīlestībai. Tātad mēs savu brīvību atrodam Mīlestībā, tomēr ne jau vienalga kādā mīlestībā. Nē – vienīgi patiesajā Mīlestībā, kas izplūst no paša Mīlestības avota – Dieva. Tikai tad, ja pastāvīgi veldzējamies no šī Avota, mēs tiekam pārveidoti. Kad esam pārveidoti, mēs varam šo Mīlestību dot arī citiem un piedzīvot to kopā ar viņiem.

Dievs vienmēr respektē mūsu brīvību. Viņš mūs ir radījis brīvus. Nav neviena šīs zemes virsū, kas varētu tev piespiest sacīt Dievam „jā”. Tāpat nav arī neviena, kas varētu tev neļaut to darīt. Šis lēmums tiek pieņemts starp tevi un tavu Dievu, starp Dievu un tevi.

Mana misija ir aicināt tevi sacīt Dievam „jā”, taču tu vari sacīt arī „nē”. Es esmu tā pārliecināts par Dieva Mīlestību, ka uzdrīkstēšos tev sacīt, lūk, ko: „Ja tu Viņam atbildēsi „nē”, Viņš tik un tā tevi milēs; Viņš turpinās tev sekot ar Savu Mīlestību; bet tu zaudēsi žēlastības, ko Viņš vēlas izliet tevī šajā brīdī; tu aizkavē Viņa Mīlestības plānu.”

4. Ko nozīmē sacīt Dievam „jā”?

Sacīt Dievam „jā” nozīmē vispirms lūgt niecīguma žēlastību

Lūdzu niecīguma žēlastību. Tu nevari kļūt Mīlestība, ja neesi mazs. Jo mazāks kļūsti, jo vairāk kļūsti Mīlestība. Jo vairāk kļūsti Mīlestība, jo kļūsti arī mazāks.

„Kad tu nostāties Manā Klātbūtnē (vienalga, lai kur atrastos) un vēlies iesaistīties vēl ciešākās attiecībās ar Mani, Es tev dodu divus ceļus, kur tu Mani noteikti sastapsi: Mīlestības ceļu un niecīguma ceļu. Tev tikai jākoncentrējas un jāuzņem Mana Mīlestība vai arī jākoncentrējas un jāpieņem savs niecīgums. Abos gadījumos tu allaž satiksi Mani. Es vienmēr būšu atrodams uz šiem diviem ceļiem, kas ir it kā divas sliedes, pa kurām pastāvīgi ceļoju.

Šo divsliežu ceļu Es tev mācu, vienlaikus apsolot, ka varēsi Mani sastapt, un to pašu Es apsolu ikvienam, kurš lasīs šīs rindas.

Žēlastības, kas tev tiek dāvātas, kad tu raksti, tiks dāvātas arī tam, kurš lasīs tevis rakstīto, ar vienu vienīgu nosacījumu: ka viņš Man dāvās savu “jā”.

Ir trīs galvenie “jā”, kas jums Man jādod:

1. “Jā” Niecīgumam.
2. “Jā” Mīlestībai.
3. “Jā” Žēlastībām.

Ir vēl vairāki citi sakāmi “jā”, taču šie trīs savstarpēji saistītie “jā” ir ieejas durvis, lai tu iekļūtu savā iekšējā būtībā un dzīvotu ciešā sadraudzībā ar Mani.

Nav svarīgi, kur tu atrodies. Nav svarīgas tavas rūpes. Nav svarīga tava attālināšanās no Manis.

Tevis un jums, kuri lasāt vai dzirdat, ko Es šobrīd diktēju, – jums tikai jāsaka:

- > Jā, es esmu pavisam mazs.
- > Jā, es zinu, ka Tu mani mīli.
- > Jā, es pieņemu Tavas žēlastības.

Jūs sajūtīsiet Manu Klātbūtni jūsos. Jo vairāk atkārtosiet šos trīs „jā”, jo vairāk to izjutīsiet un jo vairāk arī kļūsiet Mīlestība.” 1. sēj., 114. vēst.

„Ir pienākusi stunda, kad Mīlestība, kas piepilda izredzētos Debesis, spēs izplatīties zemes virsū. Ļaunumam jāizzūd. Tā kā ir tikai viens vienīgs līdzeklis, kā aizdzīt tumsu – iedegt tajā gaismu, tā arī ir tikai viens vienīgs līdzeklis, kā aizdzīt ļaunumu: viest tajā Mīlestību.

Mīlestība nav nekas tāds, ko tu vari kaut kur paņemt un dāvēt, ja tā savā ceļā nav tevi pārveidojusi, tas ir, ja tu neesi kļuvis Mīlestība. Citādi to dāvēt tu nevari. Tu vari sacīt skaistus vārdus, pat apgalvot kādam, ka viņu mīli. Taču iespaidu uz otru cilvēku pa īstam atstāj nevis tas, ko saki, bet tas, kas esi.

Būdam Mīlestība, tu arī otrā rāsi Mīlestību, tāpēc jau ir tik svarīgi kļūt Mīlestībai, un pats saviem spēkiem tu par to kļūt nevari.

Tavas iespējas meklējamas vienīgi lielajā brīvībā, ko Tēvs tev devis, – brīvībā sacīt “jā” vai “nē”.

Lai kļūtu Mīlestība, tev jāsaka “jā”.

Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē sacīt Tēvam “jā” attiecībā uz to, kas tu esi, pieņemot sevi tādu, kādu Viņš tevi radījis.

Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē arī sacīt Tēvam “jā” attiecībā uz to, kas ir citi, pieņemot viņus tādus, kādus Dievs viņus radījis.

Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē arī sacīt Tēvam “jā” attiecībā uz situāciju – veiksmīgu vai neveiksmīgu –, kādā tu šobrīd atrodi.

Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē arī sacīt Tēvam “jā” attiecībā uz notikumiem – priecīgiem vai bēdīgiem –, ko tu pašlaik piedzīvo.

Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē arī sacīt Tēvam “jā” attiecībā uz tavu bezspēcību.

Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē arī sacīt Tēvam “jā”, kad tu Viņam ļauj tevi pārveidot.

Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē arī sacīt Tēvam “jā”, kad tu Viņam ļauj tevi

atbrīvot no visas uzkrātās bagāžas: intelekta, zināšanām, ietekmēm, imidža, reputācijas, materiālajiem labumiem un pat labām, draudzīgām attiecībām.

Visbeidzot, sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē piekrist, ka svarīga ir vienīgi Tēva Griba, un atzīt, ka visam citam nav nekādas, nekādas, nekādas nozīmes.

Ja tas prasa no tevis pārāk daudz, tu vari sacīt “nē”, tu esi pilnīgi brīvs, taču ir svarīgi, ka zini patiesību un atdod savu sirdi, pilnā mērā pārzinādams lietas būtību.” **1. sēj., 86. vēst.**

5. Ko darīt?

Redzot milzīgo darbu, kas jāpaveic, ņemot vērā mūsdienu pasaules samaitātību, tu esi jau gatavs jautāt: „Vai šis darbs man nebūs par smagu?” Gribu tevi šajā ziņā iedrošināt, jo ne jau mēs spējam mainīt pasauli. To spēj tikai Dievs.

Tātad tas ir Viņa darbs, ne mūsējais; bet no mums Viņš prasa, lai dodam savu „jā”, jo tikai tad Viņš būs brīvs mūs pārveidot, lai mēs kļūtu par patiesām Mīlestības būtnēm. Kad kļūstam par Mīlestības būtnēm, Viņa Mīlestība var mūsos plūst, lai aizsniegtu citus.

„Dod Man savu ticības mazumiņu, Es tā vietā likšu apustuļa un pravieša ticību. TICĪBA un MĪLESTĪBA ir nešķiramas. Kļūstot par TICĪBAS būtnēm, jūs kļūstat MĪLESTĪBAS būtnes. Kļūstot par MĪLESTĪBAS būtnēm, jūs kļūstat TICĪBAS būtnes.” **1. sēj., 146. vēst.**

„Kad Mīlestība būs pilnībā jūs piesūcinājusi, jūs būsiet kā sūklis, kas izdala ūdeni visur, kur vien tas aizņests. Jūs izplatisiet Mīlestību visur, kur vien iesiet. Allaž veltiet laiku, lai ļautu sevī iesūkties šim Mīlestības lietum, kas nemitīgi pārbagātībā līst pār jums.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, būdami izredzēti tik skaistai un lielai misijai. Sūklim bez ūdens nav nekādas vērtības; tāpat ir ar būtni bez Mīlestības.” **1. sēj., 171. vēst.**

2.10 DZĪVOT BEZ DIEVA

Pašreizējā sabiedrība tev piedāvā dzīvot bez Dieva. Personiski es tev piedāvāju dzīvot ar Dievu. Tikai tu, vienīgi tu pats izvēlēšies, neviens cits. No savas un daudzu citu cilvēku pieredzes varu tev teikt, ka viena no šīm dzīvēm ir krietni vieglāka un patīkamāka nekā otra. Un tā nav dzīve bez Dieva.

Kad vēroju dzīvi bez Dieva mūsdienu pasaulē, tas mazliet līdzinās situācijai, ja mēs bērnam sacītu: „Tagad ēd, ko vien gribi. Tev garšo saldumi – tu vari ēst tikai saldumus; neraizējies, kas nākotnē būs ar tavu veselību, neraizējies par lieko svaru, par diabētu utt. Svarīgs ir tikai viens – dari to, kas tev šobrīd patīk, nedomā par sekām pēc vidēji ilga vai ilga laika, nedomā par nākotni vai par savu nākamo laimi, un jo īpaši neraizējies par Dieva plānu un savu mūžīgo dzīvi. Gūsti baudu tagad.”

Dzīvē bez Dieva tev tiek piedāvāts maksimāli izmantot visas iespējamās un iedomājamās baudas. Dažām no tām ir negatīvas sekas, kas parādīsies pēc vidēji ilga vai ilga laika. Nereti tās izraisa ciešanas, kas var izkropļot tavu dzīvi: mazvērtības apziņa pašam par sevi, atstumtība no citu puses, pastāvīgas negatīvas jūtas. Šīs ciešanas turpinās ļoti ilgi un var pat nelabvēlīgi ietekmēt nākamās paaudzes, turklāt apdraudēt arī laimi, kas ikvienam no mums paredzēta mūžībā.

„Mana Sirds, Mana Tēva un Manas Svētās Mātes Sirds sāp, redzot, kā Mūsu zemes bērniņi, kurus Mēs mīlam, kļīst maldos, dziļi cieš un vēl joprojām turpina iet pazušanas un ciešanu ceļu.

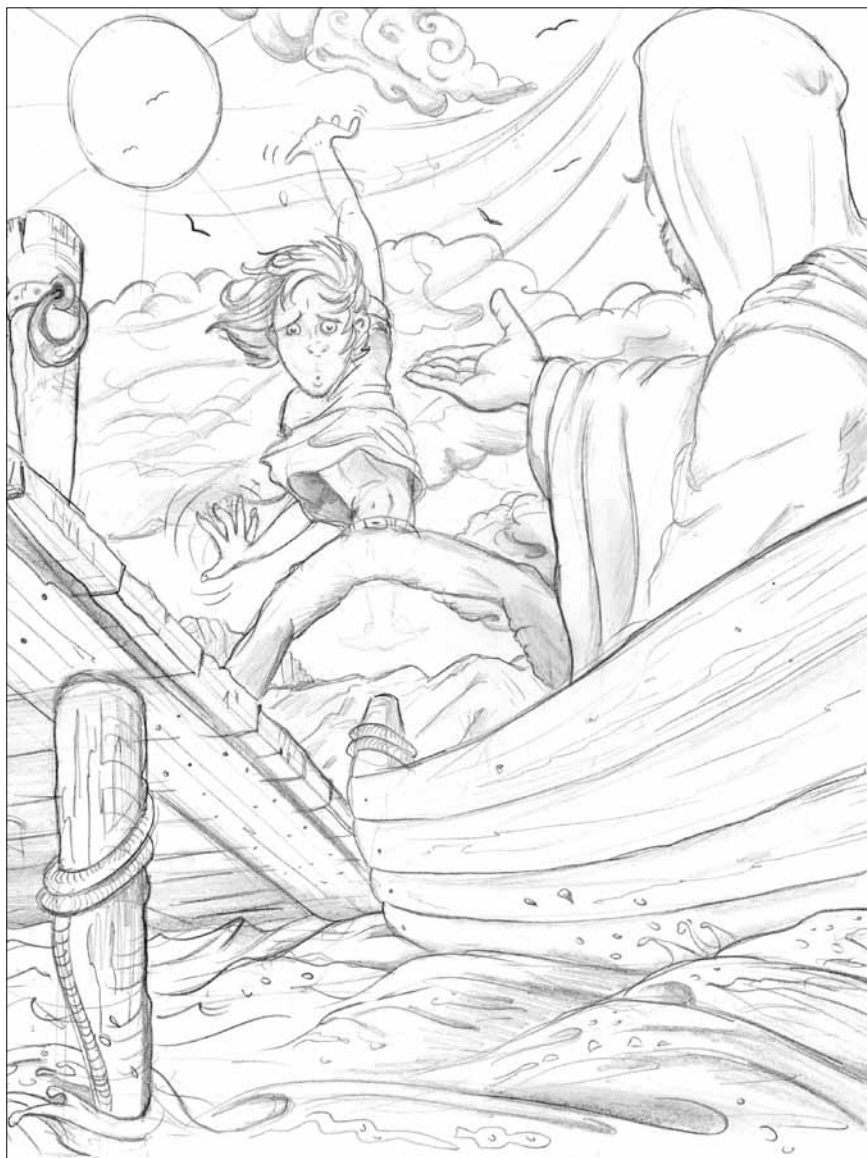
Viņi atrodas tādā tumsībā, ka baidās no gaismas, un, tikko to pamana, viņu acis nevar izturēt, un viņi atgriežas savā tumsā.

Ja vien viņi zinātu, cik ļoti tiek mīlēti, tad cits pēc cita trauktos mesties Mūsu rokās un vienā acumirkli tiktu pārveidoti. Viņi uzzinātu, ka viņiem piedots, ka viņi tiek mīlēti, šķīstīti, un Mīlestība visu savestu kārtībā.” 1. sēj., 87. vēst.

2.11 DZĪVE AR DIEVU

Dzīvē ar Dievu tev tiek piedāvāts pieskaņot savu dzīvi Viņa Gribai. Iesākumā tas nozīmē zināmu atsacīšanos, jutekļu kontroli, lai dzīve kļūtu patikama un līdzsvarota un lai tu atklātu patieso Mīlestību.

Daudz svarīgāk ir tas, kas notiek personas iekšienē. Bieži vien to vārdos grūti izteikt, taču šajā personā mājo prieks, miers un gandarījums par izpildītu pienākumu. Un tas ir kas vairāk par šīs zemes laimi – tā ir mūžīgā svētlaime, augstākais mērķis mūsu dzīvei šeit, zemes virsū.

Viena kāja uz krasta, otra – laivā

2.12 KĀP MANĀ LAIVĀ

Mums visiem draud kādas lielas briesmas: mēs varbūt gribam sacīt JĒZUM „jā”, bet mums pietrūkst drosmes sacīt „nē” tam, kas ir pretējs Viņa Gribai.

Pastāstīšu tev to kādā līdzībā:

Iedomāsimies skaistu, saulainu dienu; tu stāvi okeāna krastā, kur mēdz piestāt kuģi. Tu tikko esi izkļēdzis Dievam savas ciešanas un postu. Tu lūdz, lai Viņš nāk tev palīgā. Piepeši tu tālu okeānā ieraugi mazītiņu laiviņu, tā dodas tieši tavā virzienā un piestāj krastmalā.

Tev par lielu pārsteigumu – laivā ir JĒZUS!!! Viņš tev saka: „Es esmu sadzirdējis tavus žēlos lūgumus, redzējis tavas ciešanas, tāpēc piedāvāju tev dzīvot jaunā pasaulē. Tādā pasaulē, kur nav konfliktu, naida, greizsirdības, sāncensības, nav ne aprunāšanas, ne apmelošanas, nav varmācības un kara. Tur ir tikai Mīlestība un savstarpēja izpalīdzība.”

Tu Viņam jautā: „Vai tāda pasaule tiešām pastāv? Tieši pēc tā esmu ilgojies visu mūžu – dzīvot pasaulē, kurā ir tikai Mīlestība. Kas man darāms, lai dzīvotu tādā pasaulē?”

Viņš tev atbild: „Ja gribi dzīvot šādā pasaulē, kāp Manā laivā.” Tu savā aizrautībā jau liec vienu kāju laivā, bet otra paliek uz krasta. Sperot soli, tu pamani, ka laiva šūpojas; tā nav tik stabila kā krasts. Un tad tu ieraugi, cik laiva izskatās sīciņa salīdzinājumā ar okeāna bezgalīgajiem plašumiem.

Tevi sāk pārņemt bailes. Tu sāk pats sev vaicāt: „Kur Viņš mani aizvedīs, ja iekāpšu Viņa laivā?” Tu domā par visu, kam esi pieķēries: „Es taču nevaru tā aizbraukt, ko gan teiks citi? Mana ģimene, mani draugi... kas notiks ar manām mācībām, manu darbu, manu mantu, manu automašīnu, manu motociklu, manu māju utt...?”

Tā nu tu esi nonācis ļoti sarežģītā situācijā. No vienas puses, tu negribi noraidīt JĒZUS skaisto piedāvājumu, bet, no otras, tu negribi atstāt pasauli, kuru pazīsti. Lai nezaudētu neko, tu stāvi ar vienu kāju laivā, ar otru – krastā. Kamēr tu vilcinies un nevari izlemt, uzpūš viegls vējiņš un laiva aizpeld tālāk no krasta. Kas notiek? Tu pēkšņi attopies ūdenī starp krastu un laiviņu. Tādas ciešanas piedzīvo tie un tās, kuri neizlemj sekot Dievam.

Māmiņa Marija Savas parādīšanās reizēs Medžugorjē bieži ir sacījusi: „Laika nav daudz, izšķīrieties par labu Dievam. Šajā ziņā JĒZUS Savās mācībās ir ļoti stingrs un nelokāms.”

„Lai jūsu „jā” ir „jā”, lai jūsu „nē” ir „nē”.” Mt 5,37

Autora piezīme: Šis teksts jāsaprot kā līdzība, lai tev palīdzētu saprast, cik svarīgi ir izlemt sekot Dievam. Mēs zinām, ka dzīvē ticības ceļš ir pakāpenisks, un, pat ja tu iekritīsi ūdenī vai vilcināsies iekāpt laivā, laiva tomēr būs turpat, lai arī kurā brīdī tu izlemtu tajā iekāpt ar abām kājām.

2.13 VAI NU VIENS, VAI OTRS

Tu nevari izvēlēties Dievu savā sirdī un vienlaikus – dzīvojot ļauno eņģeļu ietekmē. Tiklīdz tu piekritīsi rīkoties sātana ietekmē, viņš īsā laikā ieņems visu vietu tevī, un Dievam vietas vairs nebūs. Ja izvēlēties Dievu, tava izturēšanās tieksies būt saskaņā ar Viņa Gribu. Ja arī tev gadīsies kāds kritiens, lūdz piedošanu Dievam, izmantojot sakramentus un lūgšanas, ko Viņš nodevis tavā rīcībā. Pamazām tu kļūsi stiprs, sastopoties ar kārdinājumiem, un tev aizvien labāk izdosies dzīvot saskaņā ar Viņa Gribu.

Tāpat dzīvē ir labi darbi, kas nes labus augļus, un slikti darbi, kas nes sliktus augļus. Kad redzu augam savus mazbērnus, visvairāk man raizes dara tas, ka viņiem jādzīvo un sevi jāīsteno pasaulē, kura pati nezina, kas ir labi un kas ir slikti. Izdarīt ko sliktu, pārliecinot sevi, kas tas ir labi, ir vēl ļaunāk nekā sliktā rīcība pati par sevi. Jo, kad atzīstam, ka kāda rīcība ir slihta, mēs to nožēlojam un cenšamies izvairīties no tās atkārtošanas; bet, ja sevi pārliecinām, ka tā ir laba vai ka tai nebūs nekādu seku, mēs to atkārtojam, līdz tā mūs noved pie pilnīga sabrukuma.

Piemērs:

Manas karjeras sākumā, kad jau biju vadošs darbinieks apdrošināšanas pārdošanā, manā komandā strādāja divi cilvēki, kuri rīkojās līdzīgi; viņi atradās gandrīz vienādā situācijā. Abi divi bija precējušies, abiem bija bērni, un abiem piemita viena un tā pati vājība: viņiem patika iedzert un satīties ar citām sievietēm. Viens, kuru sauksu par Žaku, uzskatīja, ka ir normāli, ja vīrietis vēlas iekarot citas sievietes. Otrs, kuru sauksu par Žanu, rūgti nožēloja savu rīcību, kad pārnāca pie sievas un bērniem.

Žaks šķīrās no sievas, viņa ģimene izira. Žans, gluži pretēji, baudīja laimīgas vecumdienas kopā ar savu sievu un bērniem pēc tam, kad bija spēris

solī ticībā un piedzīvojis sirds atgriešanos. Svarīgi piebilst, ka sieva vienmēr bija lūgusies kopā ar viņu.

2.14 ŠĶĪSTĪŠANA

Lai ieietu šajā jaunajā pasaulē, „Mīlestības civilizācijā”, mums jābūt šķīstītiem. Ir svarīgi pareizi saprast, ka mums visiem vajadzīga šķīstīšana.

* Mēs dzīvojam šajā pasaulē, kas gribējusi veidot sevi bez Dieva.

* Mūs visus ietekmējušas zināmas nepatiesības, ko izplatījuši draugi vai dažādi plašsaziņas līdzekļi, tādi kā televīzija, laikraksti, radio, internets.

* Mūs visus vairāk vai mazāk ideoloģiski apstrādājusi, piesārņojusi vai inficējusi šī pasaule, kas gribējusi veidot sevi bez Dieva.

Tāpat mums visiem nepieciešama šķīstīšana. Atcerēsimies, ka Dievs ir mums līdzās, lai palīdzētu augt un dzīvot izdevušos dzīvi, jo Viņš mūs mīl.

„Mana Mīlestība uz tevi tālu pārsniedz tavas nepilnības, trūkumus un kļūdas. Nebaidies nākt un mesties Manās rokās, vienalga, kādā stāvoklī šobrīd atrodi vai kādu kļūdu tikko esi izdarījis. Mana Tēva Žēlsirdībai nav robežu [...].

Es mācu jums, ka jūs kļūsiat Mīlestība nevis savu labo darbu dēļ, bet gan tāpēc, ka Mīlestība jūs mīl. Tā ir milzīga atšķirība.” 1. sēj., 117. vēst.

2.15 MŪSU RĪCĪBĀ ESOŠIE ŠĶĪSTĪŠANAS LĪDZEKĻI

Dievs mūsu rīcībā nodevis vairākus šķīstīšanas līdzekļus. Mums zināmo līdzekļu vidū ir viens, kas darbojas efektīvāk un ātrāk par citiem, izraisa mazāk ciešanu un zaudējumu: tas ir piedošanas sakraments.

Pēc lielā ticības pagrimuma kopš 60. gadiem mums ir viegli saskatīt, ka tādā pašā mērā, kādā saruka rindas pie mūsu konfesionāliem, tās augtin pieauga pie psihiatru un psihologu kabinetiem. Ņemiet vērā, ka man nav nekādu iebildumu pret šiem profesionāļiem, kuri veic lielisku darbu, taču es biju laimīgs, kad televīzijā kāds psihiatrs sacīja:

„Mēs kā psihiatri varam saprast cilvēka ievainojumu, bieži varam atklāt tā cēloņus, varam cilvēkam palīdzēt ar to sadzīvot, bet tikai Dievs spēj to dziedināt.”

Kāds cits psihiatrs ir teicis:

„Ja manā kabinetā būtu priesteris, kurš uzklausītu visu pacientu grēksūdzes, es jau pēc pirmās vizītes zaudētu 90% no šiem saviem pacientiem. 90% psiholoģisko problēmu rodas no dvēseles problēmām; cilvēkiem trūkst miera attiecībās pašiem ar sevi, apkārtējiem un ar Dievu. Viņu dvēseli moka nemiers.” Šis psihiatrs sacīja, ka vienīgā iespēja dziedināt dvēseles problēmas ir no otra cilvēka dzirdēt vārdus: „Es tev piedodu.”

„Es kā psihiatrs varu cilvēkiem palīdzēt iegūt zināmu cilvēcisku līdzsvaru, dažreiz varu palīdzēt cilvēkiem, ja viņiem ir kādi uzvedības traucējumi saskarsmē ar citiem, varu analizēt bailes, raizes, barjeras, aiztures, ko viņi izveidojuši savā dzīvē. Bet ar dvēseli es nevaru izdarīt neko. Vienīgi Radītājam ir tiesības ieiet dvēselē caur piedošanu. Sava grēka, sava ievainojuma atzišana jau nozīmē 50% no dziedināšanas.”

2.16 DIVI IZCILI ŠĶĪSTĪTĀJI

Šis zemes virsū ir tikai divi izcili šķīstītāji: ūdens un uguns. Vērtīgi priekšmeti, piemēram, zelts, sudrabs un citi cēlmetāli tiek šķīstīti ugunī, tāpēc ir loģiski domāt, ka arī mēs, cilvēki, visvērtīgākās būtnes zemes virsū, tiekam šķīstīti ar uguni.

DIVAS UGUNIS, KAS ŠĶĪSTĪ

Dievs Savā cilvēcei paredzētajā Mīlestības plānā pieļāvis, ka ir divas uguns, kas šķīstī. Ir Viņa Mīlestības uguns un ciešanu uguns. Nedaudz tevi paķircinot, man gribētos tev jautāt: kuru tu vēlies?

Personiski es dodu priekšroku Viņa Mīlestības ugunij. Arī piedošanas sakraments pieder pie Viņa Mīlestības uguns arsenāla. Jo vairāk uzņemu Viņa Mīlestības uguni, jo mazāk man būs vajadzīga ciešanu uguns; jo mazāk uzņemu Viņa Mīlestības uguni, jo vairāk man būs vajadzīga ciešanu uguns.

Bieži gadās, ka abas uguns vienā cilvēkā darbojas vienlaicīgi, lai drīzāk sasniegtu rezultātu. Augļi būs tikai tad, ja pieņemsim kā vienu, tā otru uguni, līdzīgi kā ziedam vajadzīgs gan lietus, gan saule, lai tas atplauktu visā savā skaistumā. Augsne, kurā iesūcas lietus, kļūst auglīga, un tāpat notiek ar cilvēku, kurš pieņem ciešanas.

2.17 ŠĶĪSTĪŠANA MUMS PALĪDZ ATKLĀT JAUNU SVĒTLAIMI

Ik reizi, kad piedzīvojam jaunu šķīstīšanu, tā mūs tuvina Dieva Sirdij un palīdz atklāt jaunu svētlaimi, ko iepriekš nepazinām.

„Pēc Manas Lielās Atgriešanās nekas aptraipīts nevarēs pastāvēt manā Klātbūtnē. Visiem bez izņēmuma jātiek šķīstītiem, kā to pieprasa Mana Māte visā pasaulē (ar lūgšanu, gavēni, sakramentu pieņemšanu, bet jo īpaši ar pilnīgām, beznosacījumu un negrozāmām piekrišanām).

Šķīstītiem arī caur lielajiem pārbaudījumiem, kas ļoti lēnām jau sākas, lai aicinātu pēc iespējas lielāku skaitu dvēseļu pievērsties Dievam, atzīt sevi par grēciniekiem, saņemt žēlsirdību, lai paši kļūtu žēlsirdīgi; atzīt savu nespēku, lai varētu kļūt Tēva Vissspēcības liecinieki; atklāt un apzināties, ka Tēvs tos pilnībā mīl, lai varētu izplatīt šo Mīlestību neredzamā un redzamā veidā, tādējādi iegūstot spēju ieiet jaunajā pasaulē un nākt Man pretī uz Manu Lielo Atgriešanos.

Es degu Ugunīgā Mīlestībā pie domas par šo lielo Prieku, kas it visur spoži atmirdzēs šajā tik ļoti gaidītajā mirklī. Sagatavošanās darbi norit labi. Ļoti drīz šis Prieks atmirdzēs.

Pieņemiet Manu Mīlestību jau tagad. Ļaujiet sevi šķīstīt. Pilnībā izbaudiet šos žēlastības brīžus.” 1. sēj., 154. lpp.

„Nāciet! Nāciet! Nāciet! Ļaujiet sevi mīlēt! Nav atlicis vairs daudz laika, lai jūs ļautu sevi šķīstīt Manas Mīlestības Ugunij, jo citādi jūs šķīstīs pārbaudījumu uguns. To, ko man iemācīt neizdodas gudrībai, galu galā iemāca ciešanas.” 1. sēj., 37. lpp.

2.18 DIVAS ATRAITNES

Apstiprinājumu par iepriekš minētajām pirmā sējuma mācībām es saņēmu no divām atraitnēm, kad pirmo reizi apceļoju Franciju, lai vadītu konferences.

Pirmā kundze pienāca pie manis pēc lekcijas un vēlējās, lai aizlūdzu par viņu, sacīdama, ka pirms vairāk nekā sešiem gadiem miris viņas vīrs. Kopš tā laika viņa ciešot un ciešanas kļūstot arvien lielākas, jo tagad viņu atstumjot bērni.

Tad es viņai pavaicāju: “Vai jūs esat pieņēmusi vīra nāvi?” Viņa atbildēja: “Kā gan mēs varam pieņemt tādu notikumu?” Teicu viņai: “Es lūdzu, lai Dievs jums dāvā žēlastību pieņemt situāciju, kurā pašlaik atrodaties, īpaši kas attiecas uz jūsu vīra nāvi. Tāpat lūdzu, lai Viņš jums dāvā lielu iekšējo mieru.”

Vakarā pēc divām dienām, citā grupā, pēc lekcijas, kurā biju minējis, ka pieņemtas ciešanas mūs šķīstī, ved tuvāk pie Dieva Sirds, palīdz piedzīvot jaunu prieku un pat ieiet gavilēs, pie manis pienāca cita kundze un uzticēja, lūk, ko: “Es piedzīvoju to, ko jūs sakāt. Pirms pusgada nomira mans vīrs. Mēs kopā bijām ļoti laimīgi. Es pieņēmu šo pārbaudījumu ticībā, ka tas ir Dieva plāns. No tā laika es iepazīstu prieku, kādu nebiju pazinusi nekad agrāk. Pat baidos, ka cilvēki sacīs – man nav sirds vai es neesmu mīlējusi savu vīru.”

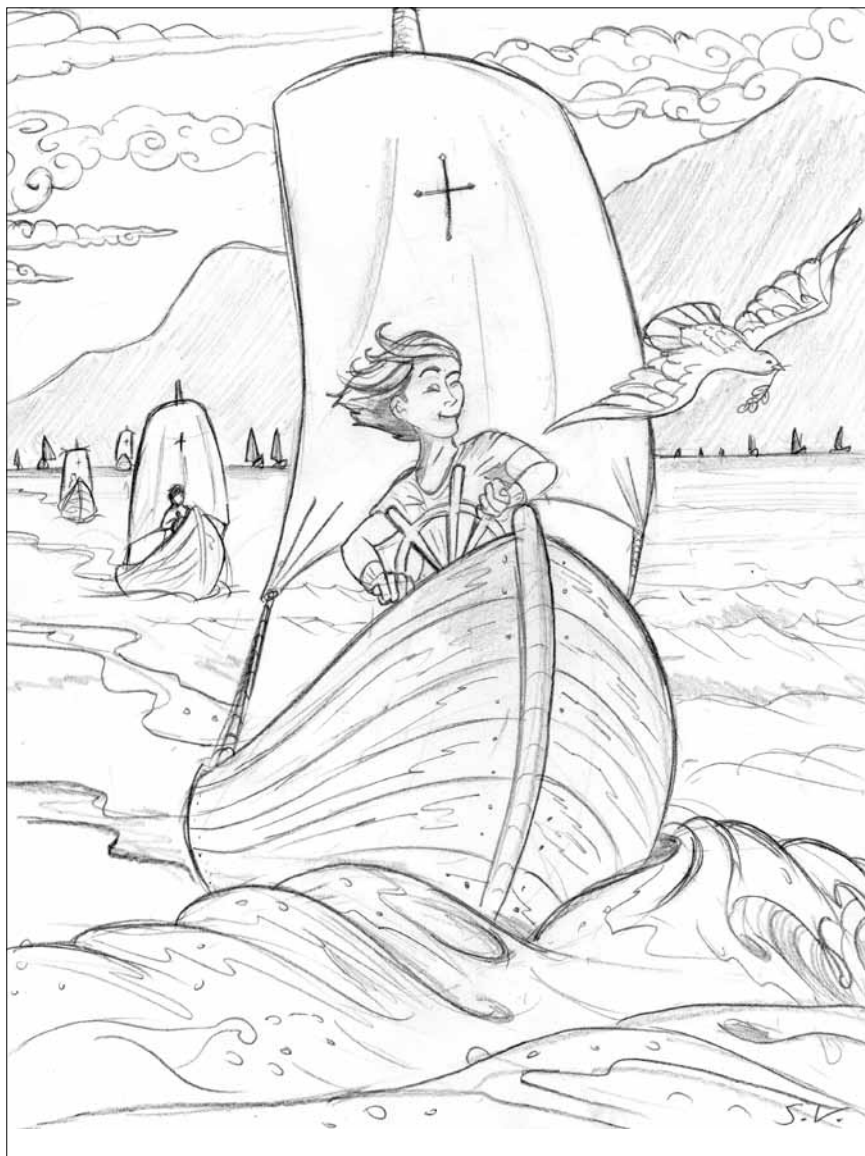
Vai redzat dažādās reakcijas uz diviem līdzīgiem notikumiem? Vienā gadījumā tas netiek pieņemts un izraisa ciešanas vēl pēc sešiem gadiem. Otrajā – tas tiek pareizi pieņemts un izdzīvots, tāpēc izraisa gaviļus jau pēc pusgada. 3. sēj., 174. -175. lpp.

Varbūt tu šajā mirklī sev vaicā, kādas ciešanas tev vajadzētu pieņemt, lai piedzīvotu šķīstīšanu? Tās, kuras tev šobrīd ir.

2.19 NOSLĒDZOT TEMATU PAR MĪLESTĪBU

Daudzi cilvēki domā, ka Mīlestība ir atkarīga no citiem, viņi to gaida no citiem. Allaž saņemot mazāk, nekā cerējuši, viņi vienmēr ir vilušies. Visu mūžu viņi meklē šo mīlestību, bet neatrod.

Lai saņemtu Mīlestību, mums jābūt spējīgiem to dāvēt. Lai dāvātu Mīlestību, mums jākļūst par Mīlestības būtnēm. Lai kļūtu par Mīlestības būtnēm, mums jāvēldevas pie paša Mīlestības Avota, kas ir Dievs.

Kas ir tavs visskaistākais dārgums?

III DAĻA

DARBS, KARJERA, PROFESIJA

DARBS, KARJERA, PROFESIJA

3.1 IEVADS

Kad 26 gadu vecumā sāku savu karjeru apdrošināšanas pārdevēju vadībā, biju apjucis, redzot, ka dažiem cilvēkiem it kā bija viss, lai viņi gūtu panākumus, un tomēr viņi tos neguva; turpretim citi šķita mazāk apdāvināti, tomēr viņiem veicās. Trīsdesmit gadus no sava mūža es centos rast atbildi, kāpēc tā notiek. Pēc trīsdesmit gadiem es uzrakstīju grāmatiņu, kas saucās „Manējo laimei. 42 pakāpieni, lai sasniegtu virsotni”. Nesākšu visas šīs grāmatas saturu atstāstīt šeit. Vēlos vienkārši minēt punktus, ko uzskatu par vissvarīgākajiem.

1. Ieņemt pareizo attieksmi.
2. Nospraust galveno mērķi un pakārtotus mērķus.
3. Ticēt Dievam, citiem un pašiem sev.
4. Paļauties ikvienā pārbaudījumā.
5. Mācīties mīlēt savu darbu.
6. Mācīties rīkoties ar noteiktību un mīlestību.
7. Respektēt citu cilvēku brīvību.
8. Vienmēr sacīt patiesību.
9. Būt līdz galam godīgam.
10. Būt ar mieru papūlēties vēl vienu reizi.
11. Ieskatīties lietu būtībā.
12. Pieņemt pārmaiņas.
13. Palīdzēt cilvēkiem laboties, viņus neievainojot.
14. Pieņemt palīdzību no citiem.
15. Lūgt padomu.
16. Pareizi izšķirt saņemtos padomus un sekot tikai labajiem.
17. Atcerēties, ka cilvēciskā būtne, persona ir svarīgāka nekā zināšanas, īpašumi un vara.
18. Attīstīt labāko, kas ir mūsos pašos un citos.
19. Rīkoties gudri.
20. Mācīties izmantot savus un citu cilvēku talantus.
21. Izmantot svēto Eņģeļu kalpojumu.
22. Izlemt, balstoties uz reālām un dziļām vērtībām.
23. Pastāvīgi augt.

3.2 PIECI BRĪDINĀJUMI

1. Uzmanieties no strupceļiem, kas mūs ievēd pašiznīcināšanā.
2. Uzmanieties, lai neuzvestos kā iznīreļi, tas ir – sargieties no lepnības.
3. Uzmanieties no alkohola, narkotikām vai citām atkarībām.
4. Uzmanieties, lai nepielietotu aplamus līdzekļus panākumu gūšanai.
5. Uzmanieties no okultām zinībām, reliģiskām sektām un New Age.

Ja vēlies par šiem tematiem uzzināt ko vairāk, izlasi minēto grāmatu „42 pakāpieni, lai sasniegtu virsotni” (latviski – izd. Dzīvības Straumes, 2010.).

Bet šeit es plašāk izvēršīšu tikai trīs tematus: attieksme, mērķis un nauda.

3.3 IEŅEMT PAREIZO ATTIEKSMI

Daudz svarīgāka nekā mūsu spējas, talanti, zināšanas, manta ir mūsu attieksme, domāšanas veids, skatījums uz lietām, notikumiem, nepatīkšanām, pārbaudījumiem un visu, kas ar mums dzīvē atgadās. „Īstu pārbaudījumu nemaz nav, ir tikai iespējas liecināt.”

Es ierādu attieksmei pirmo vietu, jo ar to mēs varam iegūt, ko patiesi gribam – zināšanu, garīgās izaugsmes, lietpratības, naudas utt. jomā. Turpretim nepareizas attieksmes dēļ mēs varam zaudēt visu, kas mums, kā pašiem liekas, pieder, vai arī mums var būt grūti to pareizi pielietot.

Lai labāk paskaidrotu šo uzskatu, ļaujiet man jums pastāstīt par kādu savu pieredzi. Kad atvēru savu dzīvības un UACD3 apdrošināšanas biroju, juzdamies vilies, ka nevaru turpināt studijas, es lielu nozīmi piešķīru diplomiem. Biju studējis piecus gadus, lai iegūtu sertificēta dzīvības apdrošinātāja grādu. Uzskatīju, ka šajā jomā esmu lietpratējs.

Zināju, ka UACD apdrošināšanā man trūkst kompetences, tāpēc vēlējos, lai ap mani būtu šajā jomā lietpratīgi cilvēki. Tiklīdz man radās iespēja pieņemt darbā īstu lietpratēju, es darīju visu nepieciešamo, lai tikai tāds cilvēks strādātu manā birojā. Tā nu es kļuvu par priekšnieku kādreizējiem apdrošināšanas sabiedrību inspektoriem, cilvēkiem ar augstāko izglītību tirguzinībās, puīšiem ar pieredzi UACD apdrošināšanā, tad vēl tādiem, kuri

3 UACD nozīmē: apdrošināšana pret ugunsgrēku, automašīnu un civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, kā arī apdrošināšana dažādu risku gadījumos.

par apdrošināšanu bija mācījuši universitātē, utt. Mans birojs bija pilns ar lietpratējiem, un tomēr es joprojām izjutu lielas grūtības, lai nodrošinātu sekmīgu tā darbību.

Reiz dzirdēju kādu lektoru sakām, ka apdrošināšanas biroju, kas Ziemeļamerikā pēdējos piecpadsmit gados guvis vislielākās sekmes, dibinājis kāds smagās automašīnas šoferis un ka pirmais kritērijs pieņemšanai darbā viņam ir šāds – lai attiecīgā persona nekad nebūtu strādājusi citā apdrošināšanas birojā. Viņš meklējot cilvēkus ar pareizām nostādnēm, kuri vēlētos kļūt lietpratīgi un labprāt pieņemtu viņa biroja koncepciju un vērtības.

Es sapratu – pārāk tiekdamies pēc kompetentuma, biju atstājis novārtā būtiskāko, tas ir, „attieksmi”. Ar laiku es sapratu, ka pareiza attieksme ved pie kompetences, turpretim kompetence ne vienmēr ved pie pareizas attieksmes.

Vēlāk es guvu ļoti veiksmīgu pieredzi, pieņemot darbā nepieredzējušus cilvēkus, bet tādus, kuriem bija ļoti pareiza attieksme. Tā manās acīs kļuva par panākumu pirmo kritēriju.

Lūk, ko, manuprāt, nozīmē pareiza attieksme pretstatā nepareizai:

Pareiza attieksme

1. Saskatīt notikuma pozitīvo pusi
2. Mīlēt cilvēkus
3. Mīlēt savu darbu
4. Mīlēt savu klientu
5. Atzinīgi uztvert kādu piezīmi
6. Pieņemt citus tādus, kādi viņi ir, vēloties viņiem palīdzēt
7. Piekrist apšaubīt savas domas, rīcību
8. Censties saprast citus
9. Apliecināt citiem savu atzinību
10. Atzīt savas kļūdas
11. Veltīt laiku, lai izskaidrotu savu viedokli, pārrunātu to ar citiem
12. Uzklaustīt, lai pareizi izprastu otra cilvēka viedokli
13. Vienmēr sniegt pēc iespējas vairāk pakalpojumu, pašiem izjūtot gandarījumu
14. Uzskatīt, ka nauda ir viens no atalgojuma veidiem par mūsu sniegtajiem pakalpojumiem
15. Uzskatīt, ka grūtības ir izdevība izaugsmei

Nepareiza attieksme

1. Saskatīt tikai negatīvo pusi
2. Kritizēt citus
3. Žēloties
4. Uzskatīt, ka klients ir tikai lieks traucēklis, grūti apkalpojams
5. Noliegt jebkādu kritiku
6. Būt nepiekāpīgam pret citiem un attaisnot sevi
7. Atrast vainīgo ārpus sevis
8. Par visu vainot citus
9. Censties izcelties, pierādīt citiem, ka esam labāki par viņiem
10. Atteikties pieļaut, ka esam kļūdījušies
11. Uzspiest savu viedokli citiem, censties valdīt pār viņiem
12. Uzreiz paust nepieprišanu, pirms vēl otrs beidzis izklāstīt savu viedokli
13. Pieturēties pie uzskata: „Par to naudu, ko man maksā, es nu gan tā nenopūlēšos”
14. Uzskatīt, ka viss mums pienākas, vēl pirms esam apliecinājuši savu lietpratību un prasmi
15. Sabrukt zem ikvienas grūtas situācijas smaguma, to vēl pastiprinot

Pareizā attieksme ir stiprs pamats, uz kura varam celt, īstenot sevi pilnībā. Tad mēs varam attīstīt savas spējas, iegūt pareizus ieradumus, lai tādējādi uzņemtu augstumu un dotos pretī jaunām virsotnēm.

3.4 NOSPRAUST NOTEIKTU GALAMĒRĶI UN PAKĀRTOTUS MĒRĶUS

Lai pareizi novirzītu savu enerģiju, pielietotu radošo garu un piekristu paveikt vairāk nekā ļaudis caurmērā paveic, ir ļoti svarīgs pareizi definēts, ļoti skaidrs galvenais mērķis un pakārtotie mērķi, citiem vārdiem: „Zini precīzi, ko tu gribi, kad gribi un kā gribi.”

Vai gribi gūt dzīvē panākumus vai arī lai visa tava dzīve būtu veiksmīga? Te slēpjas liela atšķirība! Daudzi cilvēki, vēlēdamies gūt dzīvē panākumus, ir savu dzīvi sabojājuši.

Īstermiņā ir vieglāk un pat iespējamāk gūt žilbinošus panākumus, koncentrējot visu savu enerģiju uz kādu vienu objektu, vienalga, vai tas būtu sports vai business, bet vidējā un ilgtermiņā tas patiesi var novest pie sagrautas dzīves.

Piemērs:

Kāds cilvēks, kurš vēlas gūt panākumus biznesā, bet aizmirst rūpēties par savu fizisko, intelektuālo, ģimenes vai sabiedrisko stāvokli, piedzīvo neveiksmi kādā no savas dzīves jomām, un galarezultātā tas viņu noved pie pilnīgas neveiksmes, arī biznesā.

Tu varbūt prāto, ko darīt, lai saglabātu šo dzīves līdzsvaru? Es zinu tikai vienu līdzekli – tuvoties Dievam, lai saņemtu Viņa Gudrību.

Tātad – ja vēlies, lai tava dzīve būtu veiksmīga, tev jānosprauž galvenais mērķis saskaņā ar tavām vērtībām, vienlaikus respektējot Radītāja noteikto kārtību. Šīs vērtības, manuprāt, ir iedalāmas četrās ļoti vienkārši iegaumējamās tēmās.

1) Dievs, tavš Radītājs, ir Tas, kurš radījis tevi un visu citu, ļauj tev būt tam, kas esi, paveikt to, ko tu pašlaik īsteno; bez Viņa tevis vispār nemaz nebūtu.

2) Cilvēks vai visa sabiedrība kopumā, kas valda pār lietām, dzīvniekiem un augiem. Ir jāatceras, ka nākamā vieta pēc Dieva mums jāierāda savam laulātajam draugam vai draudzenei, pēc tam saviem bērniem, pēc tam mūsu tuvākajiem apkārtējiem un visai sabiedrībai. Šī kārtība ir ļoti svarīga, to nekad nedrīkst apvērst otrādi; no tās ir atkarīga mūsu pašu un mūsu ģimenes laime.

3) Materiālie labumi, kas nodrošina cilvēkam pajumti, apģērbus, ēdienu, ērtības, pārticību, izklaides utt...

4) Nauda, kam nav nekādas vērtības pašai par sevi, tā vienkārši ir cilvēku izgudrojums, lai atvieglotu materiālo labumu apmaiņu.

Daudzi cilvēki iesaistās darba dzīvē, apgriežot šo skalu pretējā secībā.

* Viņi ierāda naudai pirmo vietu un padara to par savu dievu.

* Otrajā vietā viņi liek materiālos labumus, lielu māju, atpūtas namiņu, jahtu utt...

* Trešajā vietā pienāk kārtā cilvēkam. Ak vai, ja mēs cilvēkiem sāksim pievērsties tikai tad, kad būs apmierināta mūsu vajadzība pēc naudas un materiālajiem labumiem!

* Tā kā nav nevienas saprātīgas būtnes, kas ierādītu Dievam ceturto

vietu, cilvēki cenšas dzīvot tā, it kā Dieva vispār nebūtu.

Nospaužot savu mērķi un pieņemot lēmumus, tev ir jāievēro šī vērtību skala. Tu vari vēlēties materiālos labumus un naudu – kamēr vien tas nekaitē cilvēkam vai nav pretrunā ar Radītāja noteikto kārtību. Vislabāk ir uzskatīt, ka nauda ir zināma veida atalgojums par pakalpojumiem, ko tu esi izdarījis citiem vai visai cilvēcei.

Jo tavs mērķis augstāks, jo vairāk tas respektē dažādas tavas dzīves jomas un jo lielāka būs tava motivācija, apņēmība, neatlaidība utt... Mērķim jābūt kam tādām, kas liek notrīsēt visai tavai būtībai, kad tu par to domā vai runā. Tam ir jābūt skaidram, jābūt pierakstītam, jātiek pārlasītam un visu laiku jābūt klātesošam tavā prātā. Tam jāatrodas visu tavu lēmumu centrā.

Kad tev kaut ko piedāvā un tas ir savienojams ar tavu mērķi, tu saki „jā”; ja nav savienojams, tu saki „nē.” Pareizi definēts, skaidrs un noteikts mērķis palīdz pieņemt ātrus lēmumus un īstenot nodomus.

Minēšu dažus piemērus, kas pamatoti manā pieredzē.

1. Kad sāku vadīt savu apdrošināšanas biroju, mans mērķis bija piedāvāt izcilu servisu saviem klientiem; es sev noteicu, lai ikviens lēmums, kas man bija jāpieņem, būtu virzīts uz pretimnākšanu klientiem, personāla pieņemšanu darbā, formāciju vai lietpratību.

Vienmēr uzdevu sev jautājumu, vai tā vai cita rīcība paaugstinās klientiem sniegtā servisa līmeni. Ja varēju atbildēt „jā”, lēmumu pieņēmu ātri.

2. Kad izšķiros, ka mana ģimene kā mērķis būs augstāk vērtējama nekā uzņēmums, man atradās vairāk laika, ko tai veltīt.

3. Kad nospriedu, ka mana laulātā draudzene kā mērķis būs augstāk vērtējama nekā bērni, tas labvēlīgi ietekmēja mūsu laulības dzīvi un arī bērnu laimi.

4. Kad nospriedu sev par mērķi, ka man jābūt labākā fiziskā formā, man vienmēr atradās laiks šīs formas uzturēšanai.

5. Kad nolēmu, ka Dievam kā mērķim ir jāieņem pirmā vieta manā dzīvē, man vienmēr ik dienas atradās laiks tuvības mirkļiem ar Viņu.

6. Kad nospriedu sev par mērķi, ka manas dzīves prioritātei ir jābūt

kalpošanai Dievam, sekošanai Viņa pamudinājumiem, lēmumus pieņemt bija ļoti viegli.

Tātad, lai dzīvē kaut ko paveiktu un sasniegtu jaunas virsotnes, ir svarīgāk, lai mums būtu noteikti mērķi nekā nauda un manta.

3.5 NAUDA UN ĢIMENE

Mēs visi zinām, ka nauda bieži vien ir strīdu un šķelšanās iemesls daudzu laulāto dzīvē un ģimenēs. Kamēr esam jauni, mēs varam sagatavoties, lai pēc iespējas no šīm problēmām izvairītos.

Divi piemēroti līdzekļi:

I. Ienesīgs darbs;

II. Mācēt ierobežot sevi pirkumos un citos izdevumos.

Lai panāktu sev labu algu un pieredzētu to pakāpeniski pieaugam, jāstrādā maksimāli ražīgi, jābūt patiesi darbīgam sava darba devēja labā, jāpiekrīt pirmām kārtām dot un tikai tad prasīt.

Tam vai tai, kurš strādā ļoti ražīgi, vienmēr izdodas gūt labu ienākumu, kaut arī reizēm tas prasa laiku, turpretim tam, kurš pieprasa, vēl nebūdamas neko nopelnījis, vienmēr ir grūti panākt, lai ienākums pieaugtu, un reizēm viņam jāpieņem amats ar mazāku algu nekā iepriekšējā, lai viņš vispār varētu turpināt strādāt.

Otrais punkts – mācēt ietaupīt vai nogaidīt līdz naudas saņemšanai, lai tad pirktu; iepirkties saskaņā ar mūsu vajadzībām un finansiālo stāvokli, un nevis lai izrādītos savu radu, draugu vai kaimiņu priekšā.

Esmu ievērojis, ka daudzi cilvēki iepērkas uz kredīta ar mērķi palielināties. Vēlāk viņi ir spiesti maksāt un uzturēt māju, vasarnīcu, vārdu sakot, to, ko viņi iegādājušies. Viņi kļūst nervozi, viņu stress jūtams arī apkārtējos cilvēkos, un galu galā tas daudzreiz izraisa ģimeņu iziršanu, toties tas vai tā, kas pērk saskaņā ar saviem līdzekļiem, jūtas mierīgs un spēj segt arī neparedzētus izdevumus.

Trešais – iemācīties brīvi pārvaldīt savus ietaupījumus. Esmu pamanījis, ka daudzi cilvēki, kuriem ir ļoti lielas ambīcijas, iegulda naudu, kas nesīs augļus nākotnē, un viņu ģimenei ir jācieš tas pats stress vai zaudējumi, it kā viņiem nepiederētu nekas. Ir svarīgi būt apdomīgiem savos pirkumos.

Nopirkt ir viegli un vienmēr iespējams, bet, kad nākas pārdot, mums jāgaida savs pircējs. Ja mēs nespējam pārdot, kad atrodamies situācijā, kurā pārdot ir nepieciešams, lai mēs izpildītu savas saistības, varam piedzīvot ievērojamus zaudējumus. Piemēram, tam, kuram pieder līdzekļi tikai vienam mājoklim un kurš vēlas to mainīt, nekad nevajadzētu iegādāties otru, iekams viņš nav pārdevis pirmo.

Cits svarīgs aspekts ir būt ar mieru dot trūcīgajiem vai evaņģelizācijas vajadzībām. Pastāv kāda grūti izprotama un cilvēciski izskaidrojama realitāte, bet, jo vairāk mēs dodam, un, jo īpaši, ja dodam, neko negaidot pretī, jo vairāk saņemam. Retu reizi no tiem, kuriem tikām devuši; reizēm notiek pretējais – viņi mūs kritizē un ir nepateicīgi, taču kopumā un no visdažādākajiem citiem avotiem mēs tiekam apbērti dāvanām.

3.6 MANS VISSKAISTĀKAIS ATKLĀJUMS

Darba jomā esmu izdarījis kādu ļoti skaistu un svarīgu atklājumu...

Vēlēdamies pilnībā atstāt darījumu pasauli, lai atlikušo dzīvi veltītu tam, kas man vienmēr bijis un joprojām paliek galvenais, – ticībai Dievam, es guvu pieredzi, kas man šķiet visskaistākā un svarīgākā darba jomā.

Neesmu vienīgais, kuram šis atklājums pieder, taču tas var palīdzēt daudziem, kuri vēlas tajā smelties iedvesmu un tādējādi gūt labumu no šīs skaistās pieredzes. Tas patiešām ir vieglāk, izraisa daudz mazāk stresa, daudz lielākā mērā palīdz augt, turklāt iegūt krietni labākus rezultātus.

Fakti bija šādi: 59 gadu vecumā es vēlējos atstāt savu apdrošināšanas biroju, uzticot tā vadību vienam no saviem dēliem. Viņam palīdzēja divas no manām meitām. Gribēju arī tikt vaļā no vairākiem zemesgabaliem, kas man piederēja.

Gribēju būt pilnīgi brīvs, lai kalpotu Dievam. Tāds bija mans plāns, bet ne Viņējais. Es neko nevarēju pārdot. Kā atbildi uz savām lūgšanām es 1997. gada 6. janvārī iedvesmā saņēmu no Viņa mācību:

„Pirms pieņem kādu lēmumu, vērsies pie Manis. Lūdz, lai tevi iedvesmoju, un Es to darišu. Pēc tam rīkojies atkarībā no tā, ko saņem savā sirdī. Tev jāuzticas Man, tāpat kā tu to dari pašlaik – rakstīdams. Ceļu, ko esmu tev izraudzījis, tu tagad zini: tas ir tavas sirds ceļš. Tev tikai jārikojas ar paļāvību,

atkārtojot Man savus lūgumus ik reizi, kad tavā priekšā paveras jauns ceļš. Es tev norādišu, pa kuru iet. Kad esi sācis to iet, šķēršļi vai likumi, ar kuriem sastopies, nenozīmē, ka tu nebūtu uz pareizā ceļa.

Turpini ticēt, ka Es tevi vadu un eju tev līdz. Tieši caur ceļā sastaptajām grūtībām Es likšu atklāties Savai Visvarenībai, lai tu sajūsminātos un būtu vēl ciešāk vienots ar Mani, savu Dievu.” **1. sēj., 34. vēst.**

„Tāpēc iegaumē, lūk, ko:

1. Sāc vienmēr ar to, ka vērsies ar savu lūgumu pie Manis.
2. Lai tava sirds ir allaž gatava saņemt atbildi, un nav svarīgi, kādā veidā tev to iedvesīšu.
3. Pieņem šķēršļus vai grūtības, zinādams, ka esmu pie tevis, lai palīdzētu tikt ar tiem galā.
4. Atkārto savu lūgumu ik reizi, kad jāizvēlas jauns ceļš.
5. Uzticies Man visniecīgākajos sīkumos.
6. Rīkojies, būdams pārliecināts, ka Es esmu ar tevi.
7. Atzīsti savu nespēku.
8. Pateicies Man par visiem panākumiem un arī par šķietamām neveiksmēm.
9. Ceri pretī katrai cerībai.
10. Nekad neaizmirsti, ka Es esmu neiespējamā Dievs.
11. Izturies ar mīlestību, sapratni, taisnīgumu un labestību pret darījumā iesaistītajiem cilvēkiem.
12. Esi allaž piesardzīgs un pārbaudi, vai tev izteiktajā piedāvājumā neslēpjas Ienaidnieka slazdi. Lūdz apgaismību no Manis, un tā tev tiks dāvāta.
13. Neaizmirsti – ja paliec vienots ar Mani, uzvara ir tavā pusē, lai kā arī izskatītos no malas.

14. *Paliec dziļā pazemībā, nekad neesi augstprātīgs.*

15. *Pārlasi, ko esmu tev mācījis, un turpini klausīties Manī, pārējais tiks tev iemācīts īstajā laikā. Esi bez bailu, nebīsties, uzticies Man. Es taču esmu tavas būtības dziļumos, lai kur tu būtu un ko darītu. Esi pārlicināts par Manu derību. Es nekad neatstāju Savus draugus.”*

Es noticēju, ka šī mācība ir no Dieva, un sekoju tai. 1997. gada 22. februārī es saņēmu citu iedvesmu:

„Ja Tēvs vēl uz kādu laiku tev atstāj pienākumus darījumu pasaulē, tad tāpēc, ka tu Viņam šajā vidē esi vajadzīgs. Viņš vēlas tev iemācīt uzlūkot un atrisināt problēmas citādi, uz visu raudzīties ar ticības acīm, visu ielikt Dieva rokās... un tu, joprojām palikdams apbrīnā, slavēšanā un gaviļēs, būsi Viņa rīcības liecinieks.

Vēlāk tu varēsi mācīt citiem to, ko pats būsi piedzīvojis un kas šai jaunajai zemei kļūs jauns domāšanas un rīcības veids.” 1. sēj., 62. vēst.

Vēlāk, 1999. gada 13. oktobrī, es rakstīju, lūk, ko:

Pilnīga pašāvēība Tēva rokās

„Kungs Jēzu, 1997. gada 22. februārī Tu man pavēstīji, ka Tēvs vēlas, lai es joprojām nodarbojos ar darījumiem, tā ka Viņš varētu man iemācīt citādu veidu, kā uzlūkot problēmas un tās risināt, uz visu skatīties ar ticības acīm un visu pašāvēīgi ielikt Dieva rokās... “Paliec apbrīnā, slavēšanā un gaviļēs, un tu būsi Viņa darbības liecinieks.”

Kaut arī jau vairākkārt esmu bijis Tavas darbības liecinieks un Tev par to pateicos, vēlos Tev vēlreiz uzticēt divas darījumu lietas, kuru kārtošana neveicas: viena no tām man izmaksā milzīgu summu ik mēnesī jau gandrīz divus gadus; otrajā gadījumā stāvoklis kļūst aizvien ļaunāks: pircēji vai nu atsakās, vai vilcinās. Zinu, ka šiem naudas jautājumiem nav nekādas nozīmes, taču, ja es tiktu no tiem atsvabināts, tad, manuprāt, būtu brīvāks, lai kalpotu Tev.

Kas man ir jāatklāj vai jāmaina, lai pildītu Tēva Gribu? Atver manas acis, manu sirdi un prātu, lai es spētu saprast, ko Tu gribi man iemācīt caur šīm situācijām, ko uzskatu par neveiksmīgām un traucējošām kā tērauda bumbas pie katordznieka kājām. Lai gan man šķiet, ka esmu bijis uzticīgs Tavam

padomam, tomēr nesaskatu nekādu mācību, kas attiektos uz mani pašu vai citiem.

Uzticu Tev savu bezspēcību, vājības un ierobežojumus. Es saucu uz Tevi, steidzies man palīgā!

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manas nabaga lūgšanas. Es Tevi mīlu un vēlos būt uzticīgs.”

“Mans maziņais, Mans miļlais maziņais, vispirms nāc paslēpties Manās rokās, lai ļautu sevi apskalot Manam Mieram un Priekam, pēc kā tiecies, lai kas arī notiktu ārpus tevis.

Te atrodama patiesā mācība: pilnīga palāvība Tēva rokās. Tu vari Mierā un Priekā izdzīvot situāciju, kas vairākumam ļaužu ir baiļu, apjukuma un liela nemiera cēlonis. Visu uzlūkodams ar ticības acīm un apzinādamies, ka esi mazs un Dieva milēts, tu saņem savā iekšienē to, kas tev vajadzīgs, lai izturētu to, kas notiek ārpusē un ko tu nevari kontrolēt.

Esi drošs, ka šīs situācijas, par kurām žēlojies, Tēvs tur cieši Savā rokā. Vienkārši vēl nav pienācis īstais laiks. Tev tikai jārikojas saskaņā ar iedvesmām, ne vairāk, ne mazāk. Tieši caur šīm tavās acīs grūtajām situācijām tu tiek iekšēji veidots un tiek pārbaudīta tavu “jā” kvalitāte.

Tu centies saprast caur ārējiem notikumiem, kaut gan atbilde atrodas tavā iekšienē. Tu domāji, ka redzēsi savos darījumos notiekam brīnumus, lai dalītos šajā mācībā ar citiem; nē, toties brīnumi, ko redzi notiekam sevī, tev palīdz pareizi izdzīvot ārēji neveiksmīgos notikumus. Un tieši par to tev būs jāliecina citiem.

Kad šie ārēji neveiksmīgie notikumi būs tevī panākuši Tēva iecerēto pārveidi, tu pieredzēsi stundu, kad šīs situācijas nokārtosies pašas no sevis.

Tāpat kā zeltam jāiziet cauri pārbaudes ugunij, arī tev jāiziet cauri daudzām ciešanām un grūtībām, lai tu kļūtu šī Mīlestības pilnā būtne, kuru Tēvs pašlaik no tevis veido. Paliec slavēšanā par to, ka tas tā ir. Caur Viņa Mīlestību tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maīgi un neprātīgi mīlu.” 2. sēj., 77. vēst.

Bet tagad izlasi, ko es rakstiju nākamajā dienā, 14. oktobrī:

Tavas dzīves mācība

„Kungs Jēzu, kā Tu mani lūdzi 1997. gada 6. janvārī, es pieņemu šo neveiksmīgo situāciju, ko šobrīd piedzīvoju abās darijumu lietās, par kurām Tev vakar stāstīju, un pateicos Tev. Zinu, ka Tu esi gatavs man palīdzēt tās atrisināt. Kārtējo reizi uzticu Tev savu nespēku un visu sagaidu no Tevis.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu. Es Tevi milu.”

“Mans maziņais, šī neveiksme, kas tev šķiet pilnīga, ir un būs viena no tavas dzīves visnozīmīgākajām mācībām. Turpini rīkoties kā mazs bērniņš, ļaujot sevi pilnībā vadīt Man, savam Dievam.

Vakar Es tev sacīju, ka tu labprāt būtu gribējis būt Manas darbības liecinieks ārējos notikumos, taču pirmām kārtām tev jābūt pārvērtību lieciniekam savā iekšienē. Šodien Es tev saku, ka tu būtu gribējis būt Manas darbības liecinieks žilbinošos notikumos, taču tu liecināsi, vērojot to pavisam niecīgās zīmēs. Tu būtu vēlējies, lai Es rīkojos ātri, taču Es rīkojos lēni. Tu esi Man atdevis savu gribu, atzinis savu bezspēcību un niecīgumu, taču gribētu, lai Es rīkotos pēc tava prāta un tevi iedvesmotu, tā ka tu spētu rīkoties ar lielu un varenu spēku.

Bet jo īpaši tu vēlies, lai rīkodamies Es izglābju tavu reputāciju un cilvēki ap tevi varētu sacīt: “Jā, Leandram tiešām bija taisnība, kad viņš paļāvās uz Dievu.” Un ja nu Tēvs vēlētos gluži pretējo, vai tavs “jā” joprojām paliktu spēkā?

Tēvs tev uztic lielu misiju, ko tu sāk apjaust. Jo misija lielāka, jo vairāk jāpārbauda “jā” patiesums. Tu joprojām esi pilnīgi brīvs, un tieši caur šo brīvību plūst Mīlestība. Plūstot Mīlestība pārveido, un tā tu kļūsti Mīlestības pilna būtne.

Es tevi maigi un neprātīgi milu.”

„Mans “jā” paliek spēkā, lai kādi būtu rezultāti. Vēlos, lai mana brīvība izpaustos, atbildot uz Tēva aicinājumu, lai kādi būtu rezultāti, lai kādi būtu veiksmīgie vai neveiksmīgie notikumi.

Es pilnībā uzticos Tev, jo esmu pārliecināts par Tavu Mīlestību. Nāc man palīgā, lai mans “jā” nekad nesašķobītos.

Paldies par visu, es Tevi milu.” 2. sēj., 78. vēst.

Man par lielu pārsteigumu, es joprojām darbojos biznesā kā lieliskas būvfirmas līdzīpašnieks. Šī firma uzceļ vairāk nekā simt namu gadā. Un man nepavisam nav grūti, tā drīzāk ir kā atpūta. Man atliku likām pietiek laika būt Kunga rīcībā. Ienākumi man palīdz uzturēt JĒZUS Izredzēto Biedrību.⁴ To, ko Kungs dara manā labā, Viņš var darīt ikviena cita labā, kurš mācās Viņa skolā un Viņam kalpo.

3.7 NOSLĒGUMS

Darbs ir brīnišķīgs līdzeklis, lai tu palīdzētu citiem, paaugstinātu pats savu vērtību, iegūtu visu nepieciešamo dzīvei, izdarītu skaistus un svarīgus atklājumus.

Darbs tev palīdzēs arī apzināties Jēzus aktīvo klātbūtni tavas dzīves vismazākajos sīkumos.

⁴ Šī Biedrība ir bezpeļņas organizācija, kuras mērķis ir izplatīt, pārbaudīt un integrēt Kunga Milestības vēstījumus Leandram Lašansam.

Katram no mums ir savs uzdevums mūsu sabiedrības šķīstīšanā

IV DAĻA

MŪSU PLANĒTAS AIZSARDZĪBA

MŪSU PLANĒTAS AIZSARDZĪBA

Mūsu sabiedrība ir paveikusi milzīgu darbu, lai visos cilvēkos modinātu atbildības izjūtu par apkārtējo vidi. Tas ir svarīgi, jo mūsu zemi apdraud gaisa un ūdens piesārņojums. Par to es plašāk nestāstīšu, jo domāju, ka tu par šo tematu zini pietiekami daudz.

4.1 SIRDS UN GARA PIESĀRŅOJUMS

Vides piesārņojums man liek domāt par kādu citu piesārņojumu, kas – esmu cieši pārliecināts – ir daudz postošāks un bīstamāks nekā gaisa un ūdens piesārņojums. Un tas ir sirds un gara piesārņojums. Tas izplatās ar aplamām idejām, kuras tiek sludinātas dažādās ietekmes sfērās un plašsaziņas līdzekļos, kas mudina ticēt laimei, kura patiesībā noved pie verdzības un izraisa daudz ciešanu.

Vēl jo bīstamāks tas ir tāpēc, ka tikai nedaudzi cilvēki par to runā. Varbūt tu pats par šāda veida piesārņojumu dzirdi pirmoreiz.

Cilvēks, kurš dzīvo šajā piesārņojumā, to neredz un nejūt. Viņš pierod pie piesārņotā gaisa, neko nemanīdams. Turpretim, ja no rīta, kad gaiss ir tīrs, garām aizbrauc automašīna, tu sajūti piesārņojumu, kas izplūst no šīs mašīnas.

Tāpēc nav jādzīvo piesārņojumā, lai to atpazītu. Tikai nostājoties ārpus pasaules domu strāvojumiem, tu tos saskatīsi. Lietas kursā ir jābūt, bet nav jāpeld pa straumi, jo, straumes aizrauts, cilvēks neko neredz.

4.2 ŠĪ PIESĀRŅOJUMA GALVENĀS SEKAS

Šī piesārņojuma seku ir daudz. Jāņem vērā, ka tās turpinās aizvien iet plašumā līdz dienai, kad notiks siržu pārveide. Mēs sākam to nojaust Mīlestības Civilizācijā.

Šīs sekas ir postošas un reālas; tās ir galvenais cēlonis lielajām ciešanām mūsdienu pasaulē:

1. Laulību un ģimeņu iziršana.
2. Psiholoģiskie traucējumi, tādi kā „izdegšana”, depresija...
3. Nepareizas seksuālās uzvedības izraisītie traucējumi.
4. Narkotiku un alkohola lietošanas izraisītie traucējumi.
5. Fiziskā veselība, kas nereti pasliktinās šo daudzo ciešanu dēļ.
6. Mazražīgums darbā, kas var novest pat pie darba zaudējuma.
7. Liela materiālā nabadzība.
8. Dzimstības samazināšanās.

4.3 KO MAN UZTIC CITI CILVĒKI

Kad ceļoju pa dažādām valstīm, bieži vien cilvēki pienāk pie manis, lai pastāstītu par savām ciešanām. Problēmas gandrīz vienmēr ir aptuveni vienas un tās pašas:

* Ja tas ir jauns cilvēks, viņš man stāsta par ciešanām, ko izraisījusi vecāku šķiršanās vai arī viņa paša atkarības.

* Ja cilvēkam ir pāri divdesmit, viņš man stāsta par ciešanām laulāto dzīvē, par šķiršanos, par sava laulātā drauga neuzticību.

* Ja cilvēkam ir pāri piecdesmit, viņš runā ne tikai par savām personiskajām problēmām, bet arī par bērniem, kuri atkrituši no ticības, par viņu slikto izturēšanos, viņu laulības šķiršanās, kā arī par ciešanām, ko tas viss nodara mazbērniem.

Ģimenes problēmas ļoti lielā mērā sakņojas sirds un gara piesārņotībā.

Un mēs nonākam apburtajā lokā, jo arī ģimenes problēmas pašas izraisa piesārņojumu cilvēku sirdī un garā.

Jā, piesārņojums ir reāla problēma, taču visvairāk postījumu šobrīd nodara tieši sirds un gara piesārņojums.

4.4 ŠĶĪSTĪT SABIEDRĪBU

Katram no mums ir savs uzdevums mūsu sabiedrības šķīstīšanā. Sabiedrība nekad nebūs tīrāka nekā tās atsevišķie locekļi. Mēs varam palīdzēt citiem šajā šķīstīšanā, ja paši esam šķīstīti. Ir ļoti grūti to sasniegt paša spēkiem. To spēj tikai Dievs, mūsu Radītājs. Viņš mūs ir radījis brīvus un vienmēr respektē

mūsu brīvību. Viņš gaida, kad sacīsim Viņam savu „jā” no visas sirds, – tikai tad Viņš varēs rīkoties.

4.5 MĒS KUNGAM ESAM VAJADZĪGI

Savā mīlestības plānā Dievs allaž vēlas mūs vienot ar Viņu. Mēs Kungam esam vajadzīgi, lai šķīstītu mūsu cilvēci. Kad kļūstam par Mīlestības būtņēm, caur mums plūst Viņa Mīlestība, un bieži – mums pašiem to nezinot. Tā izraisa svaiga un dzidra gaisa plūsmu sirdīs.

Ko mēs lai darām ar to, kas nāk no citiem? Atbilde ir vienkārša: visu pieņemt un veltīt Kungam, neko nepaturēt sev. Ja cilvēks tev saka kaut ko skaistu, piemēram, komplimentu, pateicību vai uzslavu, tu to pieņem, lai veltītu Dievam, savam Tēvam, Viņa Godam. Gluži kā zieds, ja tam sacītu, ka tas ir skaists, – zieds var vienīgi uzticēt šo komplimentu Dievam, jo ne jau pats tas ir spējis sevi uzpost tik skaistu. Zieds ir Dieva darbs.

Ja tev pasaka ko neglītu vai pat ļaunu, tu to pieņem, lai pats pieaugtu skaistajā pazemības tikumā; tad tu šos vārdus velti Tēvam, lai tie tiktu šķīstīti.

4.6 LĪDZĪBA PAR MALKAS PAGALI

Lai palīdzētu tev saprast, es atsaucu atmiņā laiku, kad gāju skolā. Kādā rudens dienā mēs sastājāmies ķēdītē, lai sakrautu šķūnītī malku. Man bija jāsatver malkas pagale, jāpaņem tā rokās un tūdaļ pat jāatdod blakus stāvošajam bērnam, nepaturot pagali ne uz mirkli. Tieši tikpat ātri mums viss ir jāpieņem un jāatdod Dievam, mūsu Tēvam.

Pēc tam es aizdomājos. Kas būtu noticis, ja kāds bērns būtu nolēmis paturēt pagales rokās? Ne tikai malkas sakraušana apstātos, bet arī viņš pats būtu saļimis zem smagās nastas. Vai tev nešķiet, ka šī aina atgādina mūs? Ja dzīve kļūst pārlietu grūti panesama, bieži vien tas ir tāpēc, ka mēs paturam nastu (pagales) sev plecos, nevis atdodam to Dievam, mūsu Tēvam.

JĒZUS mums ir sacījis:

„Nāciet pie Manis visi, kas esat nopūlējušies un zem smagas nastas, un Es jūs atvieglināšu.” Mt 11,28

**„Svētīgi miera nesēji,
jo viņi tiks saukti par Dieva bērniem.” Mt 5,9**

V DAĻĀ
MIERS PASAULĒ

MIERS PASAULĒ

5.1 KĀPĒC IZCEĻAS KARI

Mēs regulāri dzirdam runājam par kariem, kas apdraud cilvēci, esam liecinieki to nodarītajām lielajām ciešanām un smagajam postam, kas tiem seko: tiek pamesti bērni, cilvēki paliek bez mājām, viņiem nav ko ēst, un viņi bieži mirst no bada. Šķiet, ka allaž pietrūkst naudas, lai pabarotu cilvēci, turpretim karošanai tās vienmēr pietiek.

Mēs nevaram palikt vienaldzīgi, redzot tik daudz ciešanu mūsdienu pasaulē. Bet ko mēs konkrēti varam izdarīt? Ak tā – ziedot, palīdzēt citiem? Taču tas ir tik maz, redzot šīs problēmas plašos apjomus.

Pirms dodamies krusta karā, būtu labi apstāties un pievērsties Dievam, lūdzot no Viņa atklāsmes, lai mēs varētu saprast, kas ir šo karu dziļākais cēlonis. Ja mēs atrastu cēloni vai cēloņus, varbūt atradīsim arī kādus pretlīdzekļus?

* Pirms izprast, kāpēc izceļas kari starp dažādām tautām, mēģināsim izprast, kāpēc izceļas kari mūsu pašu tautā.

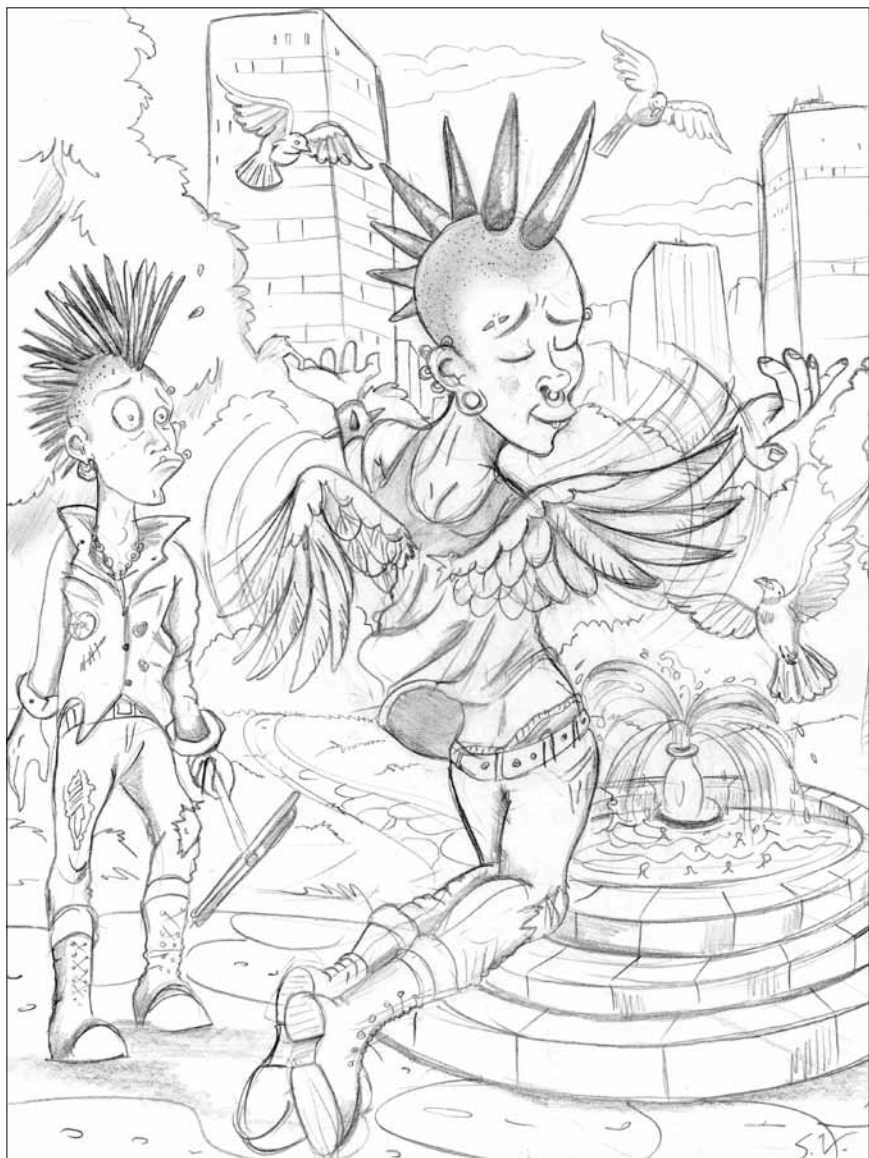
* Pirms izprast, kāpēc izceļas kari mūsu tautā, mēģināsim izprast, kas izraisa karus mūsu tuvākajā apkārtnē.

* Pirms izprast, kas izraisa karus mūsu tuvākajā apkārtnē, mēģināsim izprast karus mūsu ģimenē vai starp laulātajiem.

* Pirms izprast karus mūsu ģimenē vai starp laulātajiem, man vajadzētu palūkoties uz sevi pašu, lai saskatītu, vai neesmu konfliktu, strīdu un sadursmju izraisītājs attiecībā ar cilvēkiem ap mani.

Kāpēc mani ne vienmēr vada domas par mieru, par Mīlestību uz citiem?

Kāpēc mani ir negatīvas domas pret cilvēkiem, tiesāšana, kritizēšana, nopelšana, aprunāšana, apmelošana, sāncensība, ienaidis, atriebības kāre, ķildas, dusmas, varbūt pat varmācība?

Siržu pārveide, kas pieejama visiem

Tādējādi es saprastu, ka mazie kariņi, kuros piedalos, aizsākas manās domās, tātad manī pašā.

Tāpat es saprastu, ka neviešu mieru ap sevi tāpēc, ka manī nav Miera.

Kāpēc manī nav miera? Uz šo jautājumu ir tikai viena pareiza atbilde: tāpēc, ka nav miera manās attiecībās ar Dievu.

Ja vien man ir kaut nedaudz ticības, to ir viegli saprast. Es esmu Dieva radīta būtne, lai atgrieztos pie Viņa un dzīvotu harmonijā ar Viņu. Ja grēkodams nošķiros no Viņa, manī rodas šķelšanās, kas uztur manā dvēselē negatīvas, iznīcinošas domas; un tad es šo šķelšanos atkārtoju arī savās attiecībās ar citiem cilvēkiem.

5.2 ATJAUNOT MIERU

Lai atjaunotu mieru, risinājums ir šāds – es izlīgstu ar savu Dievu, ierādu Viņam pirmo vietu, sakārtoju savu dzīvi saskaņā ar Viņa Gribu. Šī vienība ar Viņu ienes manī ļoti dziļu mieru.

5.3 LIELĀS PĀRMAIŅAS, KO VARAM ATPAZĪT

Cilvēkā notiek lielas pārmaiņas, kad viņš zina, ka viņa Dievs ir viņam piedēvis, viņu mīl; ka viņš ir vērtīgs Dieva acīs. Šīs pārmaiņas ir iespējams atpazīt. Tās man apstiprinājuši daudzi cilvēki, kurus esmu sastapis.

1. Šāds cilvēks ievēro, ka viņa skatījums uz sevi un citiem vairs nav tāds pats kā agrāk.

2. Viņš atzīst, ka nav radišanas kļūda, un aizvien vairāk pieņem sevi tādu, kāds viņš ir.

3. Viņš pieņem arī savu vājumu, ievainojamību, trauslumu.

4. Viņš pieņem savus vecākus tādus, kādi tie ir, un piedod tiem visu, kas viņu varēja pagātnē ievainot.

5. Viņš pieņem savu situāciju, kāda tā ir – laba vai slikta.

6. Viņš pieņem citus, kādi tie ir, nevēlēdamies tos mainīt.

7. Viņš vairs nav baiļu un nemiera pārņemts kā agrāk.

8. Viņš atklāj jaunu dzīvesprieku.

9. Viņš atklāj, cik vērtīgi ir cilvēki viņam visapkārt.

10. Viņš redz pārmaiņas, kas notiek ap viņu un reizēm arī caur viņu.

11. Viņš atklāj vēl nebijušu laimi.

12. Viņš konstatē, ka spēj pieņemt pret viņu vērstu kritiku, zinādams, ka tā var nākt par labu viņa lepības mazināšanai un paša pieaugšanai pazemībā.

13. Kritisko domu vietā, kas bija viņa sirdī, nāk nedaudzos vārdos izteiktas aizlūgšanas, pateicība un slavēšana.

14. Viņš pamana, ka mazpamazām mainās viņa tieksmes un vēlmes; materiālās lietas kļūst mazsvarīgākas; viņš ilgojas pēc lielākas tuvības ar savu Dievu lūgšanā, sakramentu pieņemšanā, pielūgsmē un kontemplācijā.

15. Viņš aizvien vairāk dzīvo savas sirds līmenī.

16. Viņš aizvien vairāk kļūst mīlestība un vēlas palīdzēt citiem.

17. Viņš kļūst par miera būtņi. Viņš vairs neizraisa konfliktus, bet gan ienes mieru attiecībās ar cilvēkiem, kurus sastop.

18. Viņā mostas jauna cerība uz nākotni.

Iespējams novērot vēl vairākas līdzīgas pārmaiņas. Ar šo cilvēku iesākas jauna pasaule. Viņš atklāj aizvien vairāk gavīļu pat pārbaudījumu laikā.

Lūk, cik skaists dzīves mērķis: kļūt par miera un Mīlestības būtņi. Ja kļūsti par miera būtņi, tad ne vien tu pirmais baudi šo svētību, bet spēj dāvēt mieru arī citiem. Savukārt šie citi, paši kļuvuši par miera būtņēm, turpinās to izplatīt, un tā mēs attapsimies, ka dzīvojam jaunā zemē, kurā valda Miers.

Daudz ir ļaužu, kuri vēlas mieru pasaulē. Taču pietrūkst cilvēku, kas būtu miera būtnes, kas kļūtu par instrumentiem Kunga Rokās, lai Viņa Miers varētu plūst caur šiem cilvēkiem, aizsniedzot citus un tādējādi izplatoties pār visu zemi.

Sv. Asīzes Franciska lūgšana:

Kungs, dari mani par miera nesēju, lai es spētu nest mīlestību tur, kur valda naids;

Lai es nestu piedošanu tur, kur sāpīgi dara pāri;

Lai es nestu saskaņu tur, kur nav saderības;

Lai es nestu patiesību tiem, kas maldās;

Lai es nestu ticību tiem, kas šaubās;

Lai es spētu nest cerību tiem, kas izmisumā;

Lai es spētu apgaismot tos, kas tumsā;

Lai es spētu nest prieku tiem, kas skumst.

Kungs, palīdzi man, lai es ilgotos dāvāt citiem, bet nevis ņemt no tiem;

Lai es vēlētos ne tik daudz būt saprasts, kā citus saprast;

Ne tik daudz būt mīlēts, cik mīlēt citus;

Jo mēs saņemam dodot, atrodam – aizmirstot sevi;

Saņemam piedošanu, kad piedodam paši;

Nomirstot sev, augšāmceļamies mūžīgajai dzīvei.

Amen.

5.4 PĀRDOMAS

Es vienmēr esmu apzinājies, ka ikvienai mūsu rīcībai ir sekas. Kādu dienu es secināju, ka šī rīcība izriet no mūsu domām. Bet domas veidojas mūsu atzīto vērtību, pārliecību un vēlmju ietekmē. Tāpēc ir tik būtiski apskatīt savas vēlmes, vai – citiem vārdiem – kas tev ir svarīgs šajā dzīves brīdī?

Dievs? Tuvākmīlestība? Gatavošanās nākotnei? Ķimene? Draugi (draudzenes)? Vaļasprieki? Sports? Televīzija? Internets? Panākumi? Gūt baudu? Izpriecas? Darbs? Nauda? Materiālie labumi? Dzīvot saskaņā ar mūsdienu pasaules galvenajiem ideju strāvojumiem? Dzīvot saskaņā ar savu ticību?

Jo svarīgāks tev kļūst tavs interešu objekts, jo vairāk laika tu tam velti, jo vairāk tas nodarbina tavas domas un ietekmē tavu rīcību. Ja tas ir labs, tu veltīsi tam vairāk pūļu un lielākas kļūš tavas izredzes uz panākumiem. Ja tas nav pārāk labs, arī sekas būs ne tik labas un reizēm pat bīstamas, tādas, kas apdraudēs tavu nākotni.

Es vairākkārt esmu bijis liecinieks dramatiskām situācijām, ko izraisījusi pārmērīga alkohola un narkotiku lietošana, aizraušanās ar spēlēm, apšaubāma rakstura seksuālas darbības utt.

5.5 ĪSTAIS ATRISINĀJUMS

Kā jau iepriekšējās lappusēs lasījām, mēs esam Dieva radītas būtnes, lai atgrieztos pie Viņa un dzīvotu harmonijā ar Viņu. Lai tas būtu iespējams, Tēvs sūtīja Savu Dēlu JĒZU uz šīs zemes pirms 2000 gadiem. Viņš mums nosprauda īsto ceļu, kas neļauj nomaldīties, kā diemžēl tas noticis ar daudziem cilvēkiem. JĒZUS KRISTUS mums ir atstājis visu, kas vajadzīgs, lai mēs dzīvotu saskaņā ar mūsu Dievu:

> Viņš mums ir atstājis Savu Vārdu kā vadzvaigzni ikviena cilvēka dzīvei.

> Viņš mums ir atstājis sakramentus, lai darītu mūs par Dieva bērniem un palīdzētu tādiem arī palikt: piedošanas sakramentu, kas dzēš mūsu pagātnes vainas, atbrīvo no mūsu grēku sekām un jo īpaši – dāvā mums žēlastību atsākt ceļu ar sirdi, kas pārpilna Viņa Klātbūtnes; Euharistiju, kas ir Pats JĒZUS, kurš iemājo ikvienā no mums.

> Viņš mums ir arī mācījis, kā lūgties.

> JĒZUS mums ir atstājis daudz dārgumu un uzticējis tos mūsu Baznīcai. Tāpēc mums tā jāmil un jābūt tai uzticīgiem, lai kas arī notiktu.

5.6 BAZNĪCA – TAS ESI TU, TAS ESMU ES, TAS IR IKVIENS NO MUMS

Kā kristīts cilvēks tu Baznīcā esi vai nu „pluss”, vai „mīnuss”. Atkarībā no tā, kas tu esi, un no veida, kādā tu Baznīcā izturies un runā, tu esi vai nu labs, vai slikts liecinieks. Tu sekmē vai nu to, ka citi Baznīcu mīl, vai arī – ka citi to ienīst.

Vai gribi zināt, vai esi Baznīcā „pluss” vai „mīnuss”? Paraugies, kāds liecinieks tu esi, kā tu runā par Baznīcu. Būdam kristīts, tu esi daļa no tās.

5.7 MŪSDIENU BAZNĪCAS PANĪKUMS

Ja konstatējam tik nozīmīgu panīkumu Baznīcā pēdējo piecdesmit gadu laikā, tas tāpēc, ka neesam bijuši īsti un labi katoļi, tātad – esam bijuši viltus liecinieki. Kā jau redzējam, šis panīkums ir veicinājis sirds un gara piesārņojumu, kas apdraud mūsdienu cilvēci.

5.8 ATJAUNOT MŪSU BAZNĪCU

Gan tu, gan es – mēs visi varam līdzdarboties mūsu Baznīcas atjaunošanā, kļūstot par labiem un patiesiem Kristus lieciniekiem.

Kļūstot par patiesiem ticīgajiem:

1. mēs ceļam jaunu Baznīcu;
2. ceļam jaunu sabiedrību;
3. ceļam jaunu civilizāciju, Mīlestības civilizāciju.

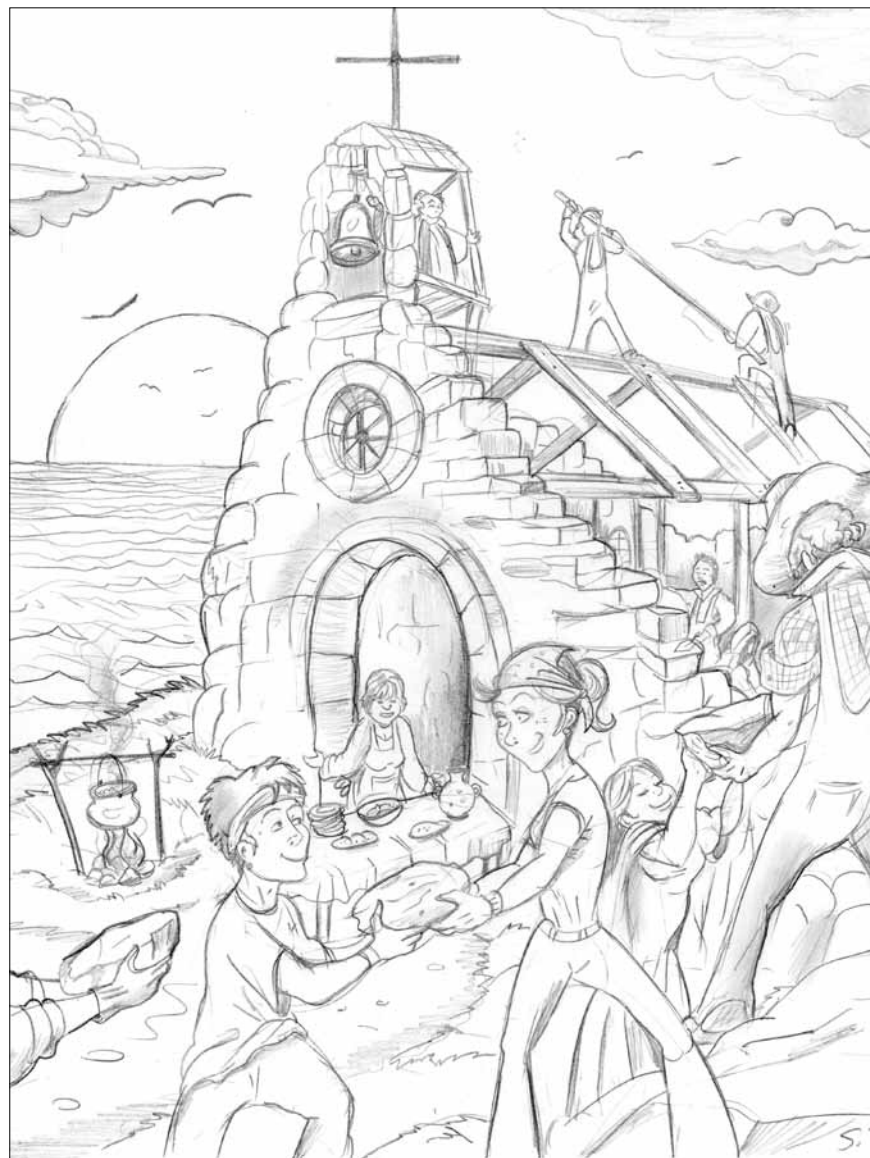
Mums dota īpaša žēlastība – neparasts pāvests Benedikta XVI personā. Jau visai daudzus gadus mums bijuši svēti pāvesti. Es pazīstu arī daudz krietnu un svētu priesteru, bīskapu un kardinālu. Mums viņi jāmīl, jālūdzas par viņiem un jābūt viņiem uzticīgiem.

Ja gribam būt „pluss” savai Baznīcai, izbeigsim to kritizēt un runāt sliktu par tiem, kuri nav tik krietni vai izdarījuši kādas kļūdas.

5.9 VISLIELĀKAIS SPĒKS PASAULĒ

Nav lielāka spēka pasaulē kā JĒZUS – EUHARISTIJA. Viņam pieder vara, kādas nav nevienam citam, – vara pārvērst sirdis. Kad kāda sirds tiek pārvērsta, iesākas jauna būtne, jauna ģimene, savu gaitu sāk jauna Baznīca. Veidojas jauna pasaule, vedot mūs uz Mīlestības civilizāciju.

Ja nav priesteru, nav arī Euharistijas.

JĒZUS stāv pie tavas sirds durvīm. Viņš klauszina un gaida, ka tu Viņam atvērsi savu sirdi un Viņu tajā uzņemsi. Pietiek, ja pasaki Viņam savu „jā”.

5.10 ĻOTI LABA MĀMIŅA

JĒZUM bija ļoti laba māmiņa, vārdā Marija. Visušķīsta sieviete, kuru Dievs, mūsu Tēvs, izvēlējās, lai pasaulei dāvātu Glābēju.

Kad JĒZUS bija jau piekalts krustā, Viņš dāvāja mums Mariju par Māti un Vidutāju; no tā laika viņa debesīs aizlūdž par ikvienu no mums.

Jauno laiku rītausmā Dievs, mūsu Tēvs, viņu ir izredzējis, lai sagatavotu sirdis JĒZUS uzņemšanai visā Viņa godībā. Esmu dzirdējis ļoti daudz liecību no cilvēkiem, kuri uzticējušies Marijai. Nav svarīgi, cik lieli grēcinieki viņi iepriekš bijuši, – viņa tos visus pieņēmusi un aizvedusi pie JĒZUS un pēc tam pie Tēva; šo cilvēku dzīve tika pārveidota.

Tev tātad ir ļoti laba Māmiņa, kura gaida tevi atplestām rokām, lai tevi apskautu, apkoptu tavas brūces, tevi nomazgātu, šķīstītu, padarītu skaistu un tad vestu pie sava Dēla JĒZUS. Tev tikai jāuzticas viņai, un tu kļūsi par vēl vienu liecinieku.

5.11 ENĢEĻU SPĒKI

Vēl pirms cilvēka radīšanas Dievs bija radījis enģeļus. Dieva Vārdā⁵ teikts, ka debesīs diemžēl reiz izcēlās dumpis. Trešā daļa enģeļu kļuva ļauni, divas trešdaļas – palika krietni. Gan vieniem, gan otriem enģeļiem ir liela ietekme uz mūsu pasauli. Reizēm mums šķiet, ka ļaunie ir stiprāki, jo pasaulē taču ir tik daudz ļaunuma.

Uz katru ļauno enģeli ir divi labie, un, kad viņi cīnījās, uzvarēja labie. Erceņģelis Miķelis uzvarēja Luciferu. Pavisam droši, ka arī beigās uzvarēs labie enģeļi.

Viņu karaliene ir Māmiņa Marija, kurai uzticēta misija uzvarēt dēmonu. Tā kā pats Visvarenais Dievs ir labo enģeļu pusē, uzvara ir droša!

5.12 EŅĢEĻU CĪŅA MUMS LĪDZĀS

Ikvienam no mums ir sargeņģelis, tas ir, labs eņģelis, kurš ir tikai un vienīgi mūsu rīcībā, lai mūs vadītu un sargātu. Tomēr ir arī citi eņģeļi, kuri cenšas viņu aizdzīt projām. Šie eņģeļi pastāvīgi cīnās, lai piekļūtu mums tuvāk un varētu mūs ietekmēt un vadīt. Kad mums tuvojas kāds ļaunais eņģelis, labajam eņģelim kļūst grūtāk rīkoties.

Ja vēlies zināt, kurš tev ir vistuvāk, paraugies, kā tu iekšēji jūties. Ja tevī ir miers, prieks, ja esi laimīgs, ja tavā prātā ir labas domas pašam par sevi un citiem, tā ir zīme, ka vistuvāk tev ir tavs labais eņģelis – sargeņģelis.

Bet ja – gluži pretēji – tu esi noskumis, drūms, negatīvu domu pārņemts par sevi un citiem, tev tuvu klāt pienākuši ir ļaunie eņģeļi. Ik reizi, kad uzklausi kādu no viņiem, tu tam ļaut pienākt tev tuvāk.

5.13 ĻAUNO EŅĢEĻU SMALKĀ VILTĪBA

UZMANIETIES NO OKULTĀM ZINĪBĀM UN RELIĢISKĀM SEKTĀM

Cilvēks jau kopš savas radīšanas ir dziļi reliģiozs. Cilvēkam ir nepieciešams vērsties augšup pie Dieva, iesaistīties kopībā ar Dievu, lūgt un pielūgt Viņu, ticēt Viņa klātbūtnei un saskatīt Viņa darbību sevī.

Tomēr cilvēku ir ievainojusi vai ietekmējusi sabiedrība, kas vēlas dzīvot bez Dieva. Tā tas ir arī ar mūsu sabiedrību jau vairāk nekā 50 gadus; tāpēc cilvēks viegli krīt par upuri okultajām zinībām vai reliģiskām sektām. Tā kā viņa garīgās vajadzības nav apmierinātas, viņš, pats to nemaz nezinot, meklē kādu lielāku spēku un spējas, ko viņam piedāvā okultās zinības un New Age.

Lai ieiētu garīgajā pasaulē, mums ir līdzekļi, par kuriem māca mūsu Baznīca: mēs varam kļūt vienoti ar Dievu caur Kristu Jēzu, Mariju, Svētajiem Eņģeļiem un Svēto sadraudzību.

Arī New Age un okultās zinības piedāvā kādu līdzekli, lai ieiētu garīgajā pasaulē: izmantojot kritušo eņģeļu starpniecību. Daudzi cilvēki, paši to nezinot, tiek aizvilināti pa šo ceļu ar ieganstu, ka viņiem tiek piedāvāta iespēja relaksēties, attīstīt savu personību, tikt pie lielāka spēka utt., jo ļaunajam nepietrūkst izdomas, lai piesaistītu cilvēkus un ar viltīgiem paņēmieniem aizmānītu viņus maldu ceļos.

Neaizmirsīsim, ka Jaunais ir melu tēvs. Viņš nekad nepiedāvā patiesību; viņš rāda mums šīs zināšanas no pievilcīgās puses. Uz neilgu laiku mums šķitīs, ka progresējam, jūtamies labāk, uzplaukstam, taču pēc ilgāka laika bieži vien notiek pretējais, un dažs labs par to ir dārgi samaksājis. Es salīdzinātu New Age un okultās zinības ar divām kārdinošām maizes šķēlēm, starp kurām iekaisīts arsēns. Kamēr ēdam maizi, mums šķiet, ka viss kārtībā, bet, ja turpinām ēst, parādās postošas sekas.

Visas šīs okulto zinību lekcijas vai apmācības tiek piedāvātas kā nepieciešamas, lai mūsu dzīve būtu skaistāka, līdzsvarotāka. Jau pirmajās reizēs lekcijas atstāj spēcīgu iespaidu uz dalībniekiem. Tās šķiet tik loģiski pamatotas; piedāvātie izmēģinājumi, kā izskatās, palīdz cilvēkam justies labi... tomēr ilgākā laika posmā atklājas, ka labo augļu vairs nav.

Esmu dzirdējis daudz liecību par grūtībām, ko piedzīvojuši cilvēki pēc saskares ar transcendentālo meditāciju, jogu, enerģijas pārvietošanu, pārdzimšanu, pirmatnējo terapiju, kartomantiju, taro, šamanismu vai medija palīdzības izmantošanu, atgriešanos iepriekšējās dzīvēs utt.

Kāds mans kolēģis, apdrošināšanas aģents no Amosas, man pastāstīja, lūk, ko: „Man bija brīnišķīgs dēls, vienmēr labā omā, priecīgs, mīlēja dzīvi... Aizbraucis studēt uz Universitāti Monreālā, viņš sāka nodarboties ar transcendentālo meditāciju; ik reizi, kad ar viņu tikos, es redzēju, ka viņš mainās, kļūst noskumis, drūms. Galu galā viņš izdarīja pašnāvību mūsu vasaras mājīnā.” Mans kolēģis bija pārliecināts, ka dēla pašnāvības cēlonis ir transcendentālā meditācija.

Tāpat mēs zinām, ka ir izpētīts – vairākus pašnāvības gadījumus jauniešu vidū ir izraisījusi zināma stila mūzika, kas cilvēkus nobur.

Runājot par transcendentālo meditāciju, ļaujiet man jums citēt rindkopu no Daniela Anža grāmatas „Balzams ir tavs vārds; lūgties, lai dziedinātu”:

„Liels skaits transcendentālās meditācijas piekritēju, kuri ar to nodarbojušies vairāk nekā 5 – 6 gadus, izdara pašnāvību vai nonāk psihiatriskajā slimnīcā.” „To cilvēku liecības, kuriem izdevies pārtraukt šo praksi, liek mums nodrebēt” (skat. dr. Filips Madre „Bet atbrīvo mani no jaunā”).

Ņemot vērā visu, ko esmu varējis uzzināt un izlasīt par šo tematu, mēs nekad nevaram būt pārāk piesardzīgi šāda veida eksperimentos. Kāpēc gan uzņemties risku, ka jaunā gara viltības mūs iznīcinās, ja zinām, ka Dievs

ir daudz stiprāks nekā kritušie eņģeļi, un Viņš gaida tikai mūsu „jā”, lai mums palīdzētu.

Lūk, ko saka Fabjēna Gerrero⁶ savā liecībā:

„Es nodarbojos ar zīlēšanu, astroloģiju, spiritismu un lielāko daļu no New Age metodēm; biju pat iestājusies rožkrustiešu sektā.

Dēmoni ietekmē dvēseles, kuras nodarbojas ar New Age, jogu, reiki un transcendentālo meditāciju; un, ja čakras ir atvērtas, viņi ieiet cilvēka ķermenī. Tieši tad ir nepieciešams veltīties Bezvainīgajai Sirdij, atteikties no šīm metodēm un atzīt tās grēksūdzē; aiziet pie priestera, kurš pārcirstu šīs elļišķīgās saites; un visbeidzot – daudz gavēt.”

Zinu, ka daudz jauniešu nesaskata nekādas briesmas okultajās zinībās un vēl jo mazāk jogā,⁷ tomēr tie ir ieejas vārti, kas noved cilvēku līdz tukšuma izveidošanai sevī. Tukšums mūsos, kas netiek uzreiz piepildīts ar JĒZUS klātbūtni, dod šiem spēkiem iespēju tajā iekļūt.

5.14 NEREDZAMĀ PASAULE

Kā jau tu esi sapratis – kamēr mēs dzīvojam šīs zemes virsū, mūsos notiek liela cīņa. No vienas puses, mēs gribam būt labi, darīt labus darbus. No otras puses, mūs vilina sliktais. Šo mūsos notiekošo cīņu ietekmē ļoti stipri spēki, kas darbojas neredzamā veidā.

- **No vienas puses**, ir Dievs līdz ar labajiem eņģeļiem un svēto sadraudzību.

- **No otras puses**, ir sātans līdz ar ļaunajiem eņģeļiem jeb dēmoniem.

Kad apzināties šo būtisko realitāti, tas mums palīdz veikt izvēli, izlemjot: kuras puses ietekmi mēs vēlamies savā dzīvē?

Noliegt šo realitāti nozīmē atvērt durvis ļaunuma spēkiem. Palūkosimies, kas noticis Kvebekā. Jo vairāk cilvēki bija pārliecināti, ka sātans neeksistē, jo vairāk postījumu viņš nodarīja; padomāsim kaut vai tikai par tiem postījumiem, ko viņam izdevies panākt mūsu skaistajās ģimenēs.

Vai nu to gribam vai ne, mūs vienmēr ietekmē vai nu viena, vai otra puse.

Vēl vairāk – arī mēs paši pastiprinām vai nu vienu, vai otru. Tātad mēs

6 Grāmatas „Es atstāju rožkrustiešu ordeni” autore. Konvertējusies katoļticībā.

7 Vairāk par to lasiet pielikumā.

neredzamā veidā varam veicināt daudz kā laba īstenošanos zemes virsū.

Esmu saņēmis neskaitāmas liecības, kas apstiprina šo būtisko realitāti, kuru daudzi cilvēki ignorē.

Lūk, ko varam lasīt vēstījumu pirmajā sējumā:

„Jūs, Mani pēdējo laiku izredzētie, kuri lasāt šīs rindas, – tieši jūs Tēvs ir izvēlējis Savas Mīlestības pārpilnības izplatīšanai. Varbūt jums radīsies kārdinājums doties krusta karā par šo skaisto un dižo misiju, bet, ja jūs to darītu tūdaļ, tad pieļautu kļūdu, jo tāds nav Tēva plāns.

Viņa plāns paredz, ka vispirms jūs kļūstat Mīlestība, dodat savu pilnīgo beznosacījumu “jā” sevis pārveidošanai, nekavējoties dodaties misijā neredzamā veidā ar lūgšanu, pielūgsmi, sakramentu pieņemšanu un arī gavēni.

Būdami misijā neredzamā veidā, jūs vienlaikus mazpamazām kļūstat Mīlestība. Kļūdami Mīlestība, jūs aizdeģaties Ugunīgās Mīlestības Ugunī un aizdedzināt tos un tās, kurus Tēvs jums sūta.

Svētīgi jūs esat, būdami Viņa izredzētie šai skaistajai un dižajai misijai, kas nāk atbrīvot, dziedināt, pārveidot, mainīt un ciešanu vietā likt Mīlestību.

Mīlestība rada Mīlestību.” 1. sēj., 87. vēst.

Misionāri, kuri nepazīst robežu

„Man ir kāds svarīgs lūgums tev:

Es vēlos, lai tu ne vien esi šī sējuma Labās Vēsts ziņnesis, bet lai tu kļūtu arī misionārs, kurš nepazīst robežu, lūdzot par visu pasauli un īpašā veidā par cilvēkiem, kuru sirdis šī grāmata ir jau uzrunājusi, uzrunā šobrīd vai uzrunās rīt.”

2. sēj., 102. vēst.

5.15 NOSLĒGUMS

Šai grāmatiņai ir viens vienīgs mērķis – pievērst tavu uzmanību jaunajai pasaulei, kas pašlaik sāk savu gaitu. Jau desmit gadus es ne reizi vien esmu dzirdējis: „Paldies, ka sacījāt savu „jā” Kungam, jo caur jūsu „jā” mana dzīve ir pārvērtusies. Jo vairāk pārlasu sējumus „Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”, jo vairāk es savā sirdī tieku piepildīts /a ar Mīlestību un Mieru.”

Es gribētu, lai arī tu, kas esi jauns, spētu atklāt šo jauno pasauli, patieso Mīlestību un kur to meklēt.

Šajā grāmatiņā nav ietvertas visas tās bagātības, kas atrodamas iepriekš minētajos sējumos. Savukārt šajos sējumos nav ietverta visa tā bagātība, kas atrodama Dieva Vārdā un mūsu Baznīcas doktrinālajā mācībā. Tiem ir tikai viens mērķis: palīdzēt tev atklāt dārgumus, ko mums atstājis JĒZUS.

Ļoti iespējams, ka dažas lappuses šajā grāmatiņā tev nepatika. Nav viegli no jauna izvērtēt un apšaubīt savu rīcību, ja mums šķiet, ka tā saskan ar pasaulē izplatītajiem domu strāvojumiem, taču tas ir nepieciešami un obligāti, lai celtu jaunu pasauli. Citādi mēs paliksim vecajā pasaulē, kas iet pretī pazušanai.

Kopš šīs mierīgās revolūcijas esmu ievērojis, ka arī evaņģelizācijas jomā tie vai tās, kuri gribējuši atšķaidīt vai pārveidot Dieva Vārdu, lai to pielāgotu samaitātai pasaulei, vidēji ilgā vai ilgā laikposmā nav guvuši nekādus panākumus.

Kad izvēlamies Dievu, mums jāatsakās no ļaunā. Vai nu viens, vai otrs. Abi reizē – tas nav iespējams. Ikvienam cilvēkam ir jāpieņem lēmums. Kad izlemjam par labu Dievam, mēs saņemam visas nepieciešamās žēlastības, lai atteiktos no ļaunā. Žēlastības seko pēc mūsu lēmuma, reti kad tās tiek dāvētas iepriekš.

Cilvēki man reizēm saka: „Es zinu, ka Kungs dara brīnumus ar jūsu grāmatu palīdzību, bet man tās neder.” Klausoties šādos vārdos, es saskatu, ka šie cilvēki vai nu nav pilnībā atteikušies no ļaunā, vai arī viņu „jā” nav pilnīgs, tajā savā ziņā atspoguļojas vēlme, lai Dievs darītu viņu gribu.

Es lūdzu, lai tu saņem šo žēlastību atteikties no ļaunā un lai tavs „jā”

būtu pilnīgs, bez nosacījumiem un neatgriezenisks, un tad tu varētu atklāt jaunu prieku un jaunu laimi.

Dievs tik ļoti vēlētos vest tevi pa aizvien skaistāku ceļu. Un, kad būsi manā vecumā, tu varēsi sacīt tāpat kā es: man nepietiks mūžības, lai pateiktos Dievam, ka Viņš man devis tik skaistu dzīvi un mani tā piepildījis svētībām.⁸

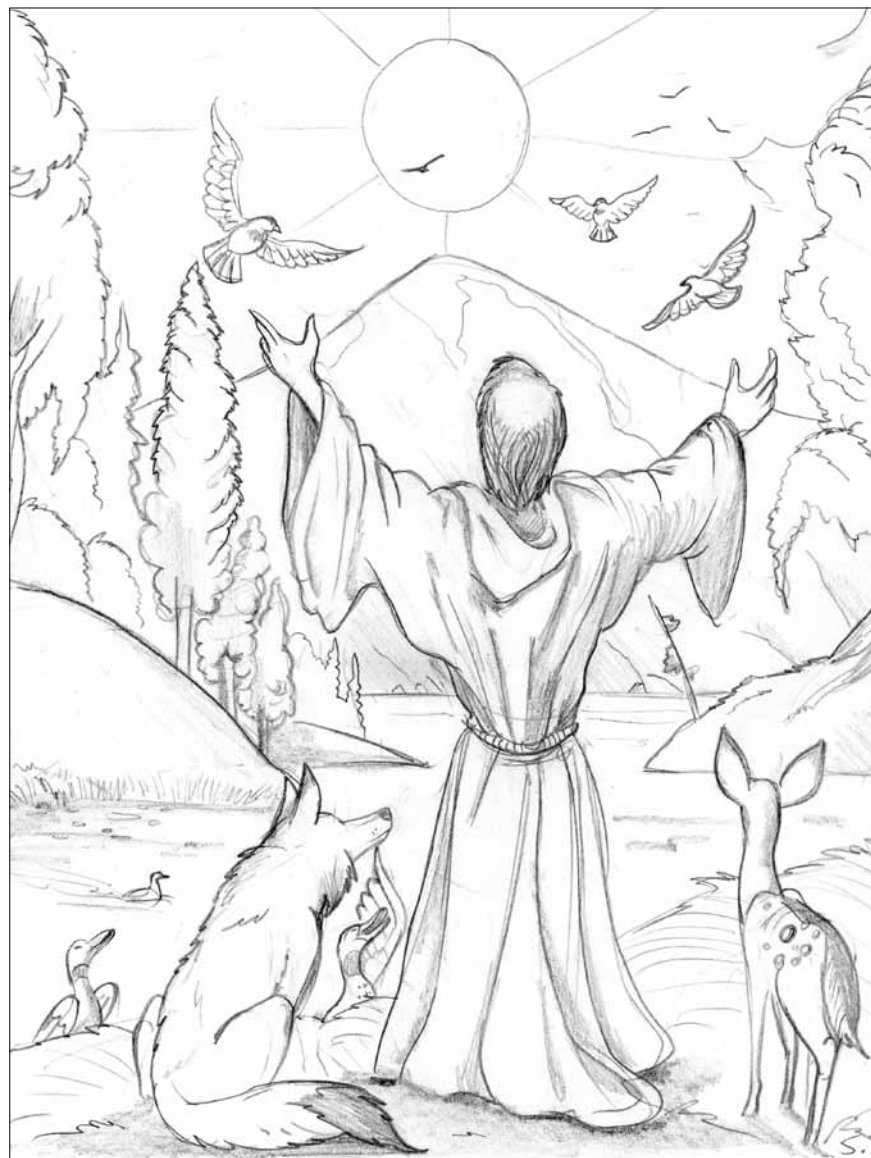
To tev saka vectētiņš, kurš mīl jauniešus un neko negaida sev.⁹ Gluži pretēji, viņam ir tikai viena vēlēšanās: tevi atbalstīt un ar savu pieredzi tev palīdzēt atrast īsto ceļu, tādējādi aiztaupot tev nelāgus notikumus vai negadījumus.

*Tev, kurš esi jauns, es novēlu laimīgu ceļu un parakstos:
Vectētiņš Leandrs*

Un visiem pārējiem:
Leandrs Lašanss

8 Mani piepilda tādas svētības kā laba veselība, mīloša kopdzīve ar manu laulāto draudzeni Elizabeti jau 54 gadus, mūsu pieci bērni, trīs znoti un divas vedeklas, kurus mēs mīlam gluži tāpat kā savus bērnus; 16 mazbērni, viens mazmazbērns; mans darbs, kurā visu mūžu esmu veidojis lielisku karjeru; sekmes darījumos; kā arī Milestības straume, ko saņemu, pildot skaisto misiju, ko Dievs man uzticējis.

9 Dzīve man ir iemācījusi – jo vairāk dodu nesavtīgi, neko negaidot pretī, jo vairāk tieku svētīts.

PIELIKUMI

1. PIELIKUMS

Rīta lūgšana

Kungs, šīs austošās dienas klusumā
Es nāku lūgt Tev mieru, gudrību un spēku.
Es vēlos šodien uzlūkot pasauli
Ar mīlestības pilnām acīm;
Būt pacietīgs, saprotošs, lēnprātīgs un gudrs;
Ieskatīties dziļāk par ārieni
Un saredzēt Tavus bērnus tādus, kādus viņus redzi Tu,
Līdz ar to ieraugot katrā vienīgi labo.
Aizver manas ausis jebkādiem apmelojumiem;
Pasargā manu mēli no jebkādiem nenovīdīgiem vārdiem;
Lai manā prātā paliek
Vienīgi tādas domas, kas svētī;
Lai esmu tik labvēlīgs un liksms,
Ka ikviens, kurš man tuvotos,
Izjustu Tavu Klātbūtni.
Ietērp mani Savā Skaistumā, Kungs,
Un lai visas šīs dienas garumā es atklāju citiem Tevi.

*(Sv. Asīzes Franciska lūgšana,
ko no jauna izplatījis Kardināls L. Ž. Suenenss)*

2. PIELIKUMS

KAS IR TĒVS ŽOZEFS MARIJA VERLENDŠ?

Žaks Verlends dzimis Beļģijā 1947. gada 5. augustā, kļuva zinātņu doktors un kodolķīmijas pētnieks Zinātniskās Pētniecības centrā. Garīgie meklējumi viņu 1968. gadā noveda pie transcendentālās meditācijas. Verlendu ievēroja guru – pamatlicējs un ļāva, lai tas viņam brauc līdzī uz Himalaju ašramiem, kur parasti rietumniekiem ieeja bija liegta. Tur Verlends uzturējās četrus gadus, padziļinot savas zināšanas par hinduismu un tā praksēm. Bet tieši tur arī notika viņa izšķirošā sastapšanās ar Kungu Jēzu, kurš viņu pamudināja atteikties no transcendentālās meditācijas un sekot Kristum Evaņģēlija ceļos.

Atgriezies Eiropā, jaunatgrieztais sāka meklēt sintēzi starp to, ko bija piedzīvojis austrumos, un Jēzus Kristus personas atklāsmi. Viņu piesaistīja Evaņģēlija interpretācijas, ko piedāvāja kāda ezotēriska skola. Domādams, ka atradis grupu, kas viņam dos iespēju dzīvot kristīgajā ticībā, vienlaikus integrējot arī austrumos gūto pieredzi, viņš apmeklēja šīs grupas tikšanās, studēja tās doktrīnu, praktizēja tās metodes. Tā Žaks tika aicināts attīstīt okultās spējas, ko bija ieguvis pēc Indijā saņemtajām iniciācijām, lai „ar tām kalpotu savam tuvākajam”, – vismaz šāds piedāvājums viņam tika izteikts.

Tikai pēc vairākiem šīs darbības mēnešiem jauna, satriecoša pieredze viņam atvēra acis un palīdzēja saprast, ka ezotēriski okultais ceļš nav savienojams Evaņģēlija ceļu.

Tad Verlends sarāva attiecības ar minēto grupu, un sākās ilgs iekšējās dziedināšanas ceļš. Vēloties kļūt par priesteri, Žaks Verlends divus gadus pavadīja Aviņonas seminārā, pēc tam – kādu laiku uzturējies Sniega Dievmātes trapistu klosterī – viņš turpināja studēt filozofiju un teoloģiju Romā, Gregora universitātē. 1983. gada 28. augustā viņu ordinēja par priesteri Monpeljē diecēzei. Kad viņš dažus mēnešus bija nokalpojis draudzē, viņa bīskaps, monsinjors L. Bofē, viņu nosūtīja uz Luvēnas Katoļu universitāti sagatavot un aizstāvēt doktora disertāciju filozofijā.

Pašlaik viņš māca dabas filozofiju Lionas Katoļu universitātes filozofijas fakultātē un fundamentālteoloģiju Arsas seminārā, kā arī Francijas starpklosteru teoloģijas studiju centrā.

1991. gadā, pieņēmis Žozefa Marijas vārdu, viņš salika mūža solījumus sv. Jāzepa Čīmenes mūku brālībā.¹⁰

KĀPĒC JOGA UN KRISTĪGĀ TICĪBA NAV SAVIENOJAMAS?"

Kas ir joga? Vārds *joga* nozīmē *vienotība*. Jogas mērķis ir laicīgās būtnes savienošanās ar bezgalīgo būtņi – Brahmu. Brahma nav personisks Dievs, bet gan garīga substance, kas ir saplūdusi ar kosmosu un dabu.

Tēvs Džeimss Mandžakals, katoļu priesteris, kurš uzaudzis normālā katoļu ģimenē Indijā, raksta: „Joga nav fizisku vingrinājumu sistēma; tā ir garīga disciplīna, kuras mērķis ir aizvest dvēseli līdz Samadhi – stāvoklim, kurā dabiskais un dievišķais saplūst, kļūst par vienu. Interesanti atzīmēt, ka rietumos praktizētās jogas pozas un elpošanas paņēmieni atbilst 3. un 4. savienošanās pakāpei ar Brahmu.”

Kādā nesenā telefonsarunā tēvs Pols E. Demarē paziņojis, ka – es citēju – „nav iespējams nodarboties ar jogu bez bīstamām sekām”. Tēvs Demarē ir Patiesās pielūgsmes un okultisma apziņas tīkla vadītājs Providensas diecēzē Rodailendā, ASV.

Tēvs Džons Hārdons, jezuīts, kurš nu jau aizgājis mūžībā, apgalvoja, ka joga nav savienojama ar kristietību. „Iekšējais hinduisms jeb joga liecina par panteismu, kas noliedz, ka Bezgalīga Būtne būtu radījusi pasauli ne no kā. Ja ticam šim panteistiskajam hinduismam, tā piekritēji varēšot atsevišķus neilgus brīžus uzturēties paradīzē, bet pēc katra tāda brīža viņiem atkal jāatdzimst zemes virsū.”

Dr. Džons Ankerbergs savā rakstā „Nevainīga joga?” pavēstī: „Lai no kāda strāvojuma vai reliģiskas tradīcijas joga būtu cēlusies, tās prakse tiecas okultā veidā mainīt personas apziņu. Joga var izraisīt ļoti smagu okultu pārmaiņu pat tad, ja ar to nodarbojas it kā nevainīgi.”

Joprojām ir cilvēki, kuri uzskata, ka nav nekā ļauna jogas fiziskajos

10 Vairāk informācijas meklējiet tēva Žozefa Marijas Verlenda grāmatā *L'expérience interdite* („Aizliegtā pieredze”).

Latviešu lasītājiem: paredzēts drīzumā izdot Ž.M. Verlenda grāmatu „100 jautājumu par jaunajām reliģijas formām” latviešu valodā.

11 Šis raksts ir ņemts no interneta vietnes *Spero News*, autore Katrīna Marija Roda.

vingrinājumos, taču jogas skolotāji paši sludina, ka jogas prakse un filozofija nav atdalāmas. Grāmatā ar nosaukumu „Kā kaujami jēri” Johanna Mihelsena raksta: „Nav iespējams atdalīt vingrinājumus no filozofijas... Pašas kustības kļūst par sava veida meditāciju.”

Bieži sastopams šķērslis ir New Age paustais noraidījums. „Jo nāks laiks, kad viņi nepanesīs veselīgo mācību, bet uzkraus sev mācītājus pēc pašu iegribām, kā nu ausis niez.”¹² Kā kristieši mēs nevaram kāpt pāri aizžogojumam. Žēl dzirdēt, ka daudzi sev saka: „Ja pieiešu mazliet tuvāk ugunij, vai es apdedzināšos?” Atbilde ir vienkārša: kristīga joga nepastāv.

PIEBILDE

Latviešu valodā iespējams iegādāties šādas Leandra Lašansa grāmatas, ko izdevusi izdevniecība „Dzīvības Straumes”:

„Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” I sējums
„Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” II sējums
„Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” III sējums
„Laulāto un ģimenes laimei”
„Vectētiņa Leandra stāsti”
„Četrdesmit divi pakāpieni, lai sasniegtu virsotni”

Informācija par izplatīšanu – 29455267

Iespējams arī abonēt „Dienas Domu” savā e-pastkastītē. “Dienas Doma” ir neliels fragments no kāda vēstījuma, ko Leandrs Lašanss saņēmis no Jēzus un apkopojis trijos sējumos “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”. Ir iespējams “Dienas Domu” abonēt un katru dienu saņemt savā e-pastkastītē. Lai to izdarītu, sūtiet ziņojumu

“Es vēlos abonēt “Dienas Domu” uz šādu e-pasta adresi: (mana vai drauga adrese)”

uz e- pasta adresi equipe@choisisdejesus.org

Ziņojuma tekstam jābūt tieši šādam, nevis brīvā formā. Iekavu vietā norādiet savu vai tā cilvēka e-pasta adresi, kuram vēlaties abonēt “Dienas Domu”. Izmantojiet iespēju abonēt Dienas Domu saviem ģimenes locekļiem, draugiem un lūgšanu grupas biedriem. Tas viņiem būs Dzīvības vārds – par brīvu.

¹² 2 Tīmotejam 4,3

